

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

1ste Aargang

1ste DECEMBER, 1916

No. 11

Brodersamfundets Jul!

Naar dette Numer af Bladet naar frem til Medlemmerne, vil man allerede have begyndt saa smaat at tænke paa at fejre den tilstundende Julehøjtid.

Der er ingen Aarstid, hvor vi Danske er mere tilbøjelige til at erindre vor fælles Afstamning, end netop i Julen. Da er det at Minderne ret dukker op om vor Barndom paa den anden Side Havet, og vi føler en Trang til atter at fejre Højtiden i den Stil, som lever i vor Bevidsthed og som kendetegner vor kæreste Erindring.

Her er et Omraade hvor den Danske Brodersamfunds Loge paa sin Egn ret er til Nytte og Glæde for sine Medlemmer. Vore aarlige Julefester i Logen er Begivenheder, som vi nødig vilde undvære, og vi bør som Brødre være taknemlige overfor de Medlemmer, der arbejder paa Julefestkomiteerne, og ved deres Ihærdighed holder Traditionerne vedlige.

Men Brodersamfundets Julefester er ikke alene et Lyspunkt gennem Livet for os ældre og mangeaarige Medlemmer. Det er ogsaa, og vel først og fremmest, en uforglemmelig Glansaften for vore Børn. Der opvoxer i Amerika mange Unge, som i en glad Erindring bærer Indtrykket af mange herlige Julefester i det danske Samfund, „som Fa'r hørte til." Der vilde blive Sorg og Græmmelse i mange smaa Hjerter, om det blev meddelt, at der „ikke skulde være Julefest i Brodersamfundet i Aar." Det er da ogsaa Overbestyrelsens indstændige Opfordring, paa de Smaas Vegne, at de Loger, som er vant til at fejre Julen, vil fortsætte den gode Skik, og at de, som ikke plejer at arrangere en Festlighed, i Aar vil gjøre et kraftigt Forsøg paa at sætte en saadan i Scene. Det styrker Broderbaandet og binder den opvoxende Slægt til vort Samfund mere end noget andet.

Der er endnu en Side ved vore Julefester, som ikke maa undervurderes. Her kan vi invitere danske Mænd som Gæster, som endnu ikke har indset Nyttens af at tilhøre vort Samfund. Vi kan vise dem det indvendige af vor Loge og komme dem i Møde med en glad Broderhaand. Og hvis de finder sig tilpas og faar Lyst til at virke med os i den fælles Sag, da kan vi indbyde ham til vore Rækker og modtage hans Ansøgning. Ingen dansk Mand kan komme hjem til sin Hustru med en bedre Julegave, eller skrive til sine Forældre en bedre Julehilsen, end hvis han kan sige: „Jeg har indgivet min Ansøgning til Det Danske Brodersamfund og tegnet mig for en Livsassurance paa \$250, eller \$500, eller \$1,000." Det er en Julegave, der er Forslag i, og som tjener til at kendetegne den gode Søn eller Ægtefælle i Gerning saavel som i Ord.

Det vilde være et smukt Udslag for den Enthusiasme, der uidentvilt raader indenfor Brodersamfundet, om ethvert Medlem saa vidt muligt vilde indfinde sig til sin Loges Julefest, og hæve sin Røst sammen med Børnene, der glade danser om det smykkede

Træ. Paa denne Maade fejrer vi bedst Julens Højtidelighed, vi ærer vort gamle Fædreland og vi støtter vort Samfund.

I Forhaabning om at enhver Broder i sit stille Sind vil understøtte ovenstaaende Forslag, og dernæst sætte det igjennem i Praxis saavidt muligt, sender det Danske Brodersamfunds Overbestyrelse sin Julehilsen til enhver Loge, der i Julens glade Tid er samlet i D. B. S.'s Navn.

Logens Bedste.

Som Overskriften siger, er det vort Ønske at følgende Artikel vil blive taget under Overvejelse af alle Loger af Samfundet, da vi tror, det vil blive til Gavn for Samfundet i sin Helhed, om samme Ide vil blive fulgt af andre Loger.

For 17 Aar siden, for at være nøjagtig den 31. Januar 1899, blev af to Brødre af Nr. 46, Perth Amboy, N. J., nemlig Broder Andersen og Nielsen, Ideen om Børne Assurance bragt under Diskussion i Logen, og efter at være behandlet paa lovformelig Maade stiftedes indenfor Nr. 46 en Børne Assurance med det Formaal at hjælpe Brødre med Begravelses Omkostninger. Kontingentet blev fastsat til 10c for hvert Barn pr. Maaned.

Børne Assurancen startede med 32 Medlemmer og voxede meget hurtigt. Da vi efter en Del Aars Forløb havde samlet en betydelig Sum, udvidede vi vort Omraade saaledes, at Børn, som var Medlemmer af Assurancen, kunde intræde i Logen, naar de blev 18 Aar, og at Indskudet betaltes af Assurancen, og paa den Maade har vi til Dato faaet 36 Medlemmer i Nr. 46 og 27 er bleven optaget i Loge Nr. 37 af Dansk Søstersamfund af Perth Amboy. Medlemmer, som alle er født her i Landet og maaske nok de værdifuldeste at faa fat paa, da de engelsk

talende Foreninger jo har mere Tiltrækning for dem.

Vi har til Dato udbetalt som Assurance \$287 og som Indskud til Nr. 46 D. B. S. og Nr. 36 D. S. S. \$398.25 og har for Tiden en Kassebeholdning af \$713.63.

Da det jo er Samfundets Formaal at samle alle dansk talende i vor Forening, og da det er indlysende, at jo flere unge vi faar, jo stærkere bliver vi, er vi af den Mening, at vor Ide er af Betydning for Samfundet, og vi skal med Glæde sende til alle Loger, som er interesseret i vor Ide, Oplysninger om hvorledes Børne Assurancen arbejder

Med broderlig Hilsen til alle Brødre af Samfundet fra

THOR LOGE NR. 46, D. B. S.
Perth Amboy, N. J.

Distrikts-Inddeling.

Efter Vedtagelsen om at udgive et Medlems Blad for D. B. S. skal jeg ikke nægte andet, end at jeg havde ventet at se Brødrene udtrykke deres Meninger engang imellem, angaaende vigtige Spørgsmaal, angaaende Forslag som har været bragt frem ved flere af Samfundets Konventioner og bleven forkastet af Konventionen. For Exempel Referendum — og Inddeling af Samfundet i Distrikter. Det er jo en Kjendsgjærning, at en Delegation, naar han gaar til D. B. S. Konvention, at han udtrykker sin Loges Mening. Vi har hørt fra Delegationer, som forsvarer deres Handlemaade ved at sige: min Loge har instrueret mig o. s. v. Nu forekommer det mig, at der indenfor saadanne Loger som for Exempel har sendt deres Delegation til at stemme imod Distrikts Inddelinger, maa findes Brødre, som vilde tage til Pennen og fortælle os igjennem D. B. S. Bladet, hvorfor de ikke ønsker Distrikts Inddeling. Maaske vi saa kunde faa lidt interessant Diskussion i Gang; det vilde ligeledes give os, som er for Distrikter, en Lejlighed til at forklare Eder, hvad Distrikts Inddeling egentlig mener, og i hvad Retning det vilde gavne Samfundet. Lad

os faa begyndt lidt af den Slags i Bladet, Brødre, og lad os hør, hvorfor I er imod Inddelingen, og vær ikke som Irlænderen, der vilde have „Home Rule," og da Pat tilsidst blev spurgt hvad „Home Rule" var, svarede han: det vidste han ikke, „but he didn't give a care, we want it just the same." Jeg kan ikke tro, Brødre, at I modarbejder en Ting uden at I maa have en Mening om, hvad det er. Husk, Venner, at vi Danske her i Østen, som tilhører Samfundet, har dets Velfærd for Øje, ligesaa godt som i andra Brødre har det. Vi ønsker ingen Splittelse eller Deling af vort Samfund, men vi tror derimod at Distrikts Inddeling vilde hjælpe til at binde D. B. S. stærkere tilsammen i alle Retninger. Jeg betvivler ikke, at Delegationerne ved Konventionerne forsøger at gjøre det bedste de kan, men Tiden er for kort, Forslagene for talrige; mangt et godt Forslag gaar tabt indenfor den Komite, som har samme under sin Afdeling, hvis ikke Vedkommende Loges Delegation, som har sendt Forslaget ind, kommer til Komiteen og henleder Komiteens Opmærksomhed paa hans Loges Forslag. Er Delegationen nu for Exempel paa en anden Komite selv, ja, saa er hans Lejlighed kun ringe til at konferere med andre Komiteer og saa gaar Forslaget tabt i mange Tilfælde, fordi Komiteen har for meget at gjøre og for lidt Tid.

Derimod havde vi Distrikterne, hvor at hver Loge i Distriktet et Aar før Hoved Konventionen sendte sin Delegation til at behandle alle Forslag indsendte fra Logerne i dette Distrikt der kunde de blive ordentlig og fornuftig behandlede, og lad os saa være enige om, Brødre, at naar Delegationerne til Hoved Konventionen mødtes, saa vilde de kun have det bedste Materiale til at arbejde med, og at lave Love efter alle de delte Meninger vilde tilhøre Fortiden. To Delegationer fra et Distrikt vilde frembære Mening fra alle Logerne i Distriktet, i Stedet for nu møder der fra 20 till 50 delte Meninger fra det Antal Loger. Da vort Forhold til Overbestyrelsen ikke vil forandres under Distrikts Systemet, kan jeg ikke forstaa Grunden til Oppositionen, men maaske nu at der er nogle af Brødrene af modsat Mening, som kan oplyse mig. Maaske jeg er forkert paa den, men frem led Grundene, og vort Blad, er den rette Plads til at behandle Spørgsmaalet i.

Kom nu, Brødre, ud med Sproget!
Broderlig Hilsen.

H. C. C. STEVENS,
Delegat for Harvard Loge Cambridge, Mass.

DET DANSKE BRODERSAMFUND'S OVER-SEKRETÆRS KONTOR

J. MICHAELSEN, Office 202 Paxton Block.

Omaha, Neb., 1. December 1916.

Assessment Nr. 11, i 1916

Hoved Nr.	Døds Nr.	Navn	Logo Nr.	Logens Bynavn	Alder	Optaget	Død	Fødested	Dødsarsag	Assurance-sum
8231	2066	C. Christensen	97	Hopkins	49	1-21, 1898	4. Okt.	Praesto Amt	Accident	\$ 500
14683	2067	C. C. Hansen	35	Chicago	62	6-5, 1913	25. Sept.	Tikjob. S.	Suicide	1000
9607	2068	C. P. Sorensen	101	Council Bluffs	62	7-10, 1899	14. Okt.	Sulsted	Typhoid	500
7603	2069	M. C. Sjaffenberg	62	Sioux City	68	4-17, 1897	10. Okt.	Lolland	Bright's Disease	1000
11590	2070	P. Rasmussen	106	Trufant	56	5-1, 1901	22. Sept.	Nakskov	Suicide	500
34203	2071	F. P. Nielsen	166	Wilnot	25	7-6, 1912	12. Okt.	Eiby Sogn	Nephritis	500
11385	2072	F. C. Jensen	39	Oakland	49	2-25, 1901	13. Okt.	Nykobing, Mors	Accident	1000
3259	2073	A. Hansen	34	Dwight	51	12-12, 1891	8. Okt.	Danmark	Anomia	1000
29366	2074	Chr. Sorensen	12	Green Bay	50	9-14, 1909	20. Okt.	Skanderborg	Apoplexy	500
6370	2075	R. Petersen	153	Dannevirke	67	1-9, 1895	31. Okt.	Moen	Carcinoma of Stom.	1000
2315	2076	F. W. Hansen	1	Omaha	56	4-29, 1890	7. Nov.	Viborg Amt	Typhoid Fever	500
6483	2077	Jens Poulsen	91	St. Paul	65	12-19, 1895	17. Okt.	Slagelse	Eudocardites	1000
4064	2078	Alf. Johansen	226	Stockton	32	7-15, 1912	8. Nov.	Kolding	Bright's Disease	1000
5574	2079	M. S. Kyed	41	Derby	44	9-17, 1894	9. Nov.	Minnesota	Diabetes	1000
11013	2080	J. G. ansen	132	Osakis	45	10-27, 1900	24. Okt.	Samsø		
4745	2081	P. C. Miller	20	Manistee	71	8-17, 1893				

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfunds Konstitution, Paragraf 6, 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødrenes Opmærksomhed paa, at Assessment Nr. 209, som derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer den 1. Feb. 1917 og senest den 15. Feb. Du anmodes hver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7, 4de Afdeling, altid maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Ny Medlemmer optaget den 1 Dec. og indtil næste Assessments Opkrævning skal betale Aars Nr. 11 Løbe Nr. 210 ved Optagelsen.

Assessment Aars Nr. 11 Løbe Nr. 210 er nu forfalden til Indbetaling og maa være betalt til Logernes Kassere eller Finans Sekretær senest den 1. Feb. 1917.

J. MICHAELSEN, Over-Sekretær.

Loge Emner.

Lørdag den 14de Oktober afholdt Loge 182 Waukegan, Ill., sin trettentaarige Stiftelsesfest. Først holdtes et lille Møde og imidlertid var Damerne mødt og festklædte, Musikken spillede en March og Døren aabnedes til Spisesalen. Bordet var smukt dækket med rødt og hvidt og rigeligt med forskellige gode Spisevarer. Ved Bordet talte vor Over-Tillidsmand John Christensen, Cincinnati, og gav Brødre saavel som Søstre et Indblik i Brodersamfundets pekuniære Tilstand. Ordstyreren takkede og derpaa talte vor Over-Kasserer Rolf Rasmussen, Chicago, først om det danske Brodersamfund, Loge Nr. 182, Waukegan, og til sidst mindede han os om Landet, vi kom fra, og vor Mo'r der endnu lever der. Derpaa udbragtes Skaale baade for Loge og Danmark, og to Fædrelandsange blev sunget, hvorefter Spisningen sluttedes. Musikken spillede op til Dans, hvori saavel Unge som Gamle deltog. Festen sluttedes Kl. 3 og alle var enige om, at have tilbragt en god og fornøjlig dansk Aften.—C. Hansen.

Wisconsin eller Illinois. Vil en Broder, som lever i det sydlige Wisconsin eller det nordlige Illinois venligst tilsende mig sin Adresse, da jeg gjerne vilde have Oplysning angaaende Landet, Klima og Avl. Med broderlig Hilsen.—Peter Andrewsen, R. F. D. 1, Box 90, Deronda, Wis.

I Dagene fra den 16. til den 18. November foregik der store Festligheder i Loge Nr. 29 i Seattle, Wash. Brodersamfundetslogen sammen med Søstersamfundetslogen, Ungdomsforeningen og den dramatiske Klub havde arrangeret en Basar med Karnival og der foregik hver Aften et godt Program hvor flere danske Kræfter optraadte. Medlemmerne forsøgte selvfølgelig ikke Lejligheden til at samle nye Ansøgninger blandt Gæsterne.

Aftenen før Taksigelsesdagen afholdt Racine Loge Nr. 4 et stort Bal med forudgaaende Aftenunderholdning, som var godt besøgt. Loge Nr. 4, som er den største i Samfundet, har nyelig faaet sin Bygning repareret og dekoreret med en Udgift paa ca. \$1,400.

Newell Loge Nr. 147 i Iowa vil den 6te December fejre sin Stiftelsesfest, rimeligvis med stor Tilslutning fra nærliggende Loger. Over-Sekretær Michaelson har lovet at komme til Stede ved denne Lejlighed.

Fra Winlock, Wash.

Det er med Fornøjelse, at jeg læste R. Andersens Opraab om bedre Samarbejde indenfor D. B. S., men ser ingen Grund til hvorfor vor Overbestyrelse ikke kunde udrette dette Arbejde bedre end et Par rejsende Repræsentanter. Vor Overbestyrelse er temmelig godt spredt over hele Amerika, og vi er jo saa heldige her i Pacific Northwest at have Overpresidenten iblandt os, og en bedre Repræsentant kan vi næppe faa, og han er vidstnok til enhver som helst Tid vilig til at komme, naar han er bedt derom, saavel som enhver af Overbestyrelsens Medlemmer, og de har jo godt Kjendskab til D. B. S.

Oversekretærens Forslag ved den eksekutive Komitees Aarsmøde (om at adskillige af de smaa Loger trængte til lidt Hjælp og Opmuntring og troede det vilde være til Gavn for Samfundet at sende et Medlem fra en af de nærmeste Loger til at forsøge paa at vække Interesse) er træffende. Det er netop indenfor de smaa Loger, hvor Opmuntring er nødvendig. I de smaa Loger ude omkring paa Landet, som mest bestaar af Farmere, som bor langt borte og kun møder en Gang om Maanedene, der er det mange Gange haardt at holde Interessen oppe, om end nogle enkelte af Brødrene gjør deres Bedste. Der er for lang Tid mellem Møderne, men paa Grund af Afstanden er det næsten umuligt at møde oftere, og af tilrejsende Brødre, som kunde bringe lidt Liv og Opmuntring kommer der jo næsten aldrig nogen. Efter D. B.

S. Blad ser vi jo at Overtillidsmand Christensen har besøgt Vestkysten; men kun de store Byer som Seattle og Portland har været besøgt med hans Besøg; men der kan der jo vistnok ogsaa trænges til Brobygning, eftersom de to Loger i Portland vel ikke har sluttet sig sammen endnu.

For to Aar siden overværede vor Overpresident vor Loges Stiftelsesfest her i Winlock og den Dag vil staa i Brødrenes Erindring for lang Tid; saavel hans Tale for D. B. S. som hans varme Interesse for alt hvad der er dansk vandt alles Hjerter for ham, og da Broder Niels P. Nielsen sang „Sønderjyske Piger, vi forglemmer Jer ej,” behøvede man kun at betragte Overpresidenten for at se hvad Part af Danmark han kom fra. Vi er jo alle danske, men mest danske af alle Danskere er Sønderjyderne, fordi de har betalt saa dyrt derfor.

Med broderlig Hilsen fra Loge Nr. 168.

LOUIS HANSEN.

Hvad er Aarsagen?

Jeg formoder, at det gaar de fleste af Brødrene, som det gaar med mig, det første man efterseer, naar man har modtaget Bladet, er Dødslisten, hvor man faar den ubehagelige Følelse som f. Ex. sidste Numer paa Dødslisten at se tre Selvmord ud af tretten Dødsfald.

Hvad er Aarsagen, vil man spørge. Kan der ikke gjøres noget for at formindske disse Selvmord? Er det ikke sørgeligt, at saa mange af vore Loge Brødre opofrer sig paa den Maade. Efter kristelige Begreber har Mennesket ikke Lov til at tage sit eget Liv, og overfor deres Loge Brødre gjør de en stor Uret. Hvad er Grunden? En vil svare: han var kjed af Livet; en anden vil svare: det var af Kjærestesorg; en tredje: han var fra Forstanden. Men tænk, kunde der ikke ogsaa være andre Aarsager, som kan forlede En til den gruelige Gjærning? Mon ikke ogsaa Næringsssorger for de flestes Tilfælde er Skyld deri. Jeg er nu af den Mening. Derfor vil jeg i dette Blad, som jeg tænker læses af de fleste af Brødrene, bede om at de vil tænke paa de Brødre, som er i smaa Kaar, nu da Vinteren er for Haanden, og alt til Livets Ophold er stegen saadan i Pris, som ingsinde før; at de vil tænke paa den Broder, som sidder med en stor Familie og som maaske er syg eller ude af Beskjæftigelse. At se til, at han eller Familie ikke lider Nød; det er naturligvis haardest i de større Byer, hvor de skal kjøbe alt, hvad de skal putte i Munden, Brødre, kunde der ikke spares lidt af det, som gaar til de almindelige Fornøjelser indenfor Logerne i den kommende Vinter, og at hver Loge ser efter at ingen af Medlemmerne lider Nød. Det er jo dog en af Hovedprinciperne i vort Samfund at støtte hverandre med al mulig Hjælp og Bistand, og Du, Broder, som trænger til Hjælp, vær ikke forsagt, men gaa til Presidenten eller Komiteen for din Loge, og forklar dem din Stilling. Jeg ved nok at der er mange, som siger, at de vil hellere sulte end tigge; men husk, Brødre, at det er ikke at tigge, det er jo dog Grundtanken at hjælpe hverandre, det er aldeles ingen Skam at være fattig. Du har jo dog hjulpen før til andre, da Du var bedre stillet, og vil gjøre det igjen, naar Du bliver bedre i Stand dertil. Jeg tror, dersom hver Loge, især i de større Byer, vil se efter at ingen af deres Loge Brødre eller deres Familier lider Nød, vilde det uden Tvivl formindske Selvmordene indenfor Foreningen. Og hvis ligeledes Søstersamfundet, som aldrig staar tilbage, naar de kan gjøre en god Gjærning, vil gaa Haand i Haand med Brodersamfundet, og se til at ingen Søster eller hendes Børn gaar sulten i Seng, vilde det være en Velgjærning. Jeg ser nu i det sidste Numer af Bladet, at der er da en Loge, som han tænkt paa de trængende Brødre, nemlig Pacific Loge Nr. 39, som har udvalgt en Komite til at efterse, at ingen af deres Loge Brødre lider Nød. Haaber, at andre Loger vil gjøre det samme.

En hjertelig Hilsen til Brødrene af D. B. S.

PETER P. SCOTT,
Henry, S. D., Loge Nr. 130.

VORT MODERSMAAL.

Vort Modersmaal er dejligt, det har saa mild en Klang.
Hvorned skal jeg ligne og prise det i Sang?
En højbaaren Jomfru, en ædel Kongebrud,
og hun er saa ung, og saa yndig ser hun ud.

Hun lægger os paa Læben hvert godt og kraftigt Ord
til Elskovs sagte Bønner, til Sejrens stolte Kor;
er Hjertet trangt af Sorgen, og svulmer det af Lyst,
hun-skænker os Tonen, som lette kan vort Bryst.

Og om i Øst og Vest vi har sværmet og søgt
de svundne Tiders Visdom, de fjerne Landes Kløgt,
hun lokker, og hun drager, vi følge hendes Bud;
for hun er saa ung, og saa yndig ser hun ud.

De fremmede, de tænkte at volde hende Sorg;
de bød hende Trældom i hendes egen Borg;
men just, som de mente, hun var i Baand og Bast,
da lo hun saa hjertelig, at alle Lænker brast.

Og alle de Skjalde, hun skænkede Ordets Magt,
de blev om hendes Sæde en stærk og trofast Vagt;
hver Sang, som Folket kender og lytter til med Lyst,
den blev en Ring i Brynjen, som dækker hendes Bryst.

Hver kraftig Skæmt, der lokker om Læben frem et Smil,
den blev i hendes Kogger en hvas og vinget Pli;
hvert Ord, der kom fra Hjertet, og som til Hjertet naar,
det blev en Sten i Muren, der hegner hendes Gaard.

Og Aarene rulle og skiftes om paa Jord,
Og vore Navne glemmes som Sne, der faldt i Fjor,
og Slægt efter Slægt segner hen paa Nornens Bud;
men hun er saa ung, og saa yndig ser hun ud.

Fra Portland, Oregon.

Tirsdag Aften den 24 Oktober havde Loge Nr. 167 her af Byen Besøg af McMinville Logen af det danske Brodersamfund, samt Representanter fra vor Nabologe Nr. 274 fra Byens Østside. Hvad maaske mere end noget andet bidrog til at gjøre denne Sammenkomst til en af de mest mindeværdige i vor Loges Historie, var uden Tvivl vore store Brøders Nærværelse fra Seattle, Overpresident T. P. Nielsen. Den djærve ligefremme Maade, paa hvilken han fremsatte sine Argumenter for Samfundet, undlod ikke at gjøre et dybt Indtryk paa de forsamlede Brødre. Det er første Gang jeg personlig har haft Fornøjelsen at møde vor Overpresident og var behageligt overrasket ved at finde i denne fremragende Landsmand en jævn og ligefrem Dansker — en af dem, hvis Smil og Haandtryk ligesom varmer en helt ned i den store Taa. T. P. er en Mand efter mit eget Hjerte!

Mange Talere havde Ordet i Aftens Løb blandt hvilke A. P. Gram, Sekretær af Nr. 274 fremdrog interessante Træk fra de tidligste Dage af Samfundets Historie. Broder Gram er som bekjendt en af dets Grundlæggere og hans Skildring af Samfundets Stiftelse paahørtes med udelte Opmærksomhed af den store Forsamling; vi er glade ved at se Repræsentanter af 274 i vor Midte — kom igjen, Brødre!

Vor populære Vicekonsul, Henry Harkson, var iblandt os, hans glimrende Vid, og Veltalenhed, er en Nydelse for enhver Forsamling; Skade kun det er saa sjældent Henry glæder os med sin Nærværelse.

Martin Ptersen, President af McMinville Logen, talte med Fynd og Klem for sine Brødre og Samfundet; at dømme efter hans Udtalelser er han hvad jeg skal kalde „a live wire charged with an unusual high voltage.” Vi forventer at høre nyt fra McMinville i den nære Fremtid — maatte Medlemmerne understøtte deres President i hans Planer og Arbejde for Logens Fremgang.

Vor egen President John Krog var Sjælen i hele Affæren, assisteret af Brødre Andrew Poulsen og Chr. Andersen o. fl. Han havde trods det korte Varsel alting færdig og i Orden, lige fra først til sidst, og vi er Komiteen og dens energiske Leder taknemlige for deres Arbejde. I denne

Forbindelse skal jeg ikke undlade at nævne at vor Loge er særdeles heldig stillet ved at have en President der har ikke mindre end fire store Automobile til sin Raadighed; en af dem tog Overpresidenten paa en Tur over den berømte Columbia River Highway — omtalte Landevej er forresten den eneste Seværdighed Portland besidder af tilstrækkelig Vigtighed til at imponere en Seattle Borger. Overpresidentens Kendelse gik derfor ogsaa ud paa, at der „ikke var noget i Vejen” med vor lille Landevej, men han havde noget han gjerne vilde vise os i Seattle — jeg har forglemte hvad det var.

Men nu maa jeg slutte, ellers er jeg bange Redaktøren langer ud efter Saksen. RASMUS ANDERSEN.

Fra Weeping Water, Neb.

Loge Nr. 125 i Weeping Water, Neb., afholdt en Festlighed den 10de November, ved hvilken Lejlighed jeg blev anmodet af Oversekretær J. Michaelson om at tage derved i hans Sted, da det var umuligt for ham at komme tilstede selv.

Jeg blev modtaget paa Banegaarden af Broder Laursen, som tog mig op til Bager Ankensen, hvor jeg mødte Resten af Komiteen og mange af Brødrene. Broder Peter Bøller stillede beredvilligt sin Automobil til Raadighed og tog mig derefter ud til sin Farm, hvor jeg tilbragte nogle behagelige Timer i hans Hjem. Kl. ca. halv ni indfandt vi os til Festligheden. Damerne havde dekoreret Salen nydeligt, og Presidenten, Broder Jørgensen, bød derefter Forsamlingen at sætte sig tilbords. Efter Bordet overlodes Ordet til Undertegnede, som bragte en Hilsen fra Overbestyrelsen og Omaha Logerne, da der jo er mange gamle Omaha Borgere i Weeping Water.

Hvad der undrede mig var, at der endnu ikke er oprettet en Søstersamfundets Loge der, eftersom der er saa mange danske Kvinder, og jeg paatalte det under Talen, samt anbefalede at man satte sig i Forbindelse med Overbestyrelsen af Søstersamfundet. Jeg har senere hørt at dette er taget under Overvejelse, saa maaske næste Gang jeg har Fornøjelsen at komme derved at en Loge er blevet oprettet. Efter Bordet morede man sig paa ægte dansk Vis, med Lege, Kontester og Sange. Jeg lagde i Særdeleshed

Mærk til at Ungdommen holdt sig til det danske Sprog saa meget som mulig, om ogsaa de var fødte herovre. Jeg er meget glad ved at have mødt Brødrene dernede og sender gennem disse Linier en Tak til Komiteen og alle som gjorde det korte Ophold saa behageligt som de gjorde.

FRANK V. LAWSON,
Medlem af Loge Nr. 1.

Fra Neenah, Wis.

Lørdag den 28. Oktober afholdt Mr. og Mrs. Olof Schubert, Delegat fra sidste Konvention, deres Sølvbryllup paa Byens nye Hotel, Valley Inn, hvor ca. 40 Gæster deltog i en Dinner, som var enestaaende og den første af sin Slags paa det nye Hotel. Under Dinneren indløb forskellige Telegrammer fra udenbys Venner samt en Lykønsknings fra Loge Nr. 12 af D. B. S. Forskellige Taler afholdtes, blandt andre af Logens President, hvorefter Brudeparrets Søn, Leo Schubert, i velvalgte Ord takkede paa Forældrenes Vegne. Selskabet ledsagede Sølvbrudeparret til deres hyggelige Hjem, 121 Olive Street, hvor Aftenen tilbragtes med Sang, Musik og Taler. En Sang blev afsungent til Ære for Sølvbrudeparret, skrevet i Dagens Anledning af Mr. Martinus Nielsen. Af udenbys Gæster havde vi den Glæde at værre sammen med Fru Helga Robertsen fra Los Angeles, Cal. Parret modtog mange smukke Erindringer fra Vennerne, hvorpaa man skiltes i en sen Time, alle med Mindet om en Fest, som ikke glemmes, og de bedste Ønsker fra Vennerne vil stadig følge Brudeparret.

EN DELTAGER.

SEKRETÆR-ADRESSEFORAN-DRINGER.

Loge Nr. 4.—Hans Sørensen, 608 8th Street, Racine, Wis.

Loge Nr. 61.—Peter Rasmussen, 8212 Cornell Ave., So. Chicago, Ill.

Loge Nr. 188.—T. Frandsen, R. E. Box 232 A, Fresno, Cal.

Loge Nr. 212.—C. Sandahl, 323 Randall Street, Waterloo, Ia.

Loge Nr. 281.—F. E. Christensen, 238 Mohawk Street, Cincinnati, O.

Forandring af Mødetid og Sted.

Loge Nr. 84, Lincoln, Neb., i Low German Hall, 9th & M Street, hver 2den og 4de Onsdag.

Loge Nr. 211, Grand Island, Neb., hver 2den og 4de Tirsdag i Maaned.

FRA HAVETS BUND.

(Sluttet)

Han rejste sig og gik langsomt ned ad Skraaningen, indtil han stod paa den flade Mark. Nu kunde han se hvert enkelt Høved af Havkvæget, og han lagde Mærke til, at de allesammen havde en blaa-hvid Farve, der var helt forskjellig fra det sædvanlige Udseende hos Køer og Kvier og Stude. Han syntes ogsaa, at de havde større Øjne og længere og spidser Horn; men han gav ikke synderlig Agt derpaa, thi der var noget andet, der fangede hans Blik langt stærkere end Havkvæget. Den grønklædte Kvinde havde rejst sig op fra Stenen og strakte Haanden frem, og det lod til, at Havkvæget forstod dette Tegn; thi det satte sig i Bevægelse henimod hende.

Men ogsaa Jørgen blev ved at gaa, indtil han kun var en haly Snes Skridt fra Vogtersken, og han skjønnede nu, at han aldrig havde set en Kvinde, der var mere fager af Skabning. Men fremfor alt var det Øjnene, der darede ham; de var klare og dybe som Søen paa en still Solvejrsdag, og det forekom ham, at der funkede Stjerner inde i dem. Hans Hjerte tog til at banke, saa han følte det som Hammerslag inde i sit Bryst; men han kunde ikke selv tyde Aarsagen: om det var Synet af den fremmede Kvindes Dejlighed, der magtstjal hans Sanser, eller kun den uvilkaarlige Frygt ved det Vovestykke, han fristede.

Hun stod endnu paa samme Plet, med Haanden udstrakt som for at kalde Havkvæget til sig. Og hun lod ham komme ganske nær, før hun rørte sig. Men nu saa hun paa ham og der løb en hed Blodstrøm gennem

ham fra Isse til Hæl.

Men Frygt var det ikke mere, der fyldte ham. Det var langt snarere et uimodstaaeligt Begjær efter at fange den stolte Skikkelse i sine Arme og føre hende bort med sig. Saaledes havde han jo ogsaa lovet at ville gjøre. Hans Moder ventede paa det rige Sølvbælte, og han var vant til at adlyde....

Han rakte allerede Haanden frem for at gribe efter hende. Men hun rystede paa Hovedet og smilede, og det var, som om Øjnene blev endnu større og klarere derved, og Stjernerne, som blinkede derinde, endnu mere straalende.

Han tog Haanden til sig igjen. Han turde ikke gribe fat i den grønne Klædning eller det blaalige sorte Haar. Men han begyndte at tale til hende, ganske sagte og dæmpet, saa det forekom ham, at hans egne Ord lød fremmede, med fjærn Klang.

„Jeg har set Dig hver Aften, naar jeg laa deroppe paa Bakken,” sagde han. „Hvem er Du, og hvor kommer Du fra?... Er det sandt, at Du og dit Kvæg bor paa Havets Bund, og at I ikke hører til heroppe? Har I ingen Græsgange, der, hvor Du kommer fra? Hvorfor bliver Du saa ikke helligere hos os baade ved Nat og ved Dag?... Følg med mig op til vor By! Fryser Du, skal jeg varme Dig i min Arm; jeg vil trykke mine Læber mod din røde Mund og mod dine store, skinnende Øjne, og længes Du tilbage til Havet, skal jeg atter følge Dig hid og dykke med Dig ned til Bunden, at Du kan vise mig den store Tangskov og Sølplanterne og den gule Rav og de andre Underværker, I har dernede.... Men kom først med mig — nu sover de allesammen oppe i Byen....”

Den fremmede Kvinde blev ved at se paa ham, medens han talte. Men hun smilede ikke længer. Nu var det, som om hendes Blik søgte at trænge ind til hans Sjæl og efterforske, om der var Sandhed i Ordene. Og saa begyndte ogsaa hun at tale, med en syngende, blød Stemme, der naaede Øret som den skæreste Velklang.

„Jeg kjender Dig godt,” sagde. „Mit Blik har hvilet paa Dig, og mit Hjerte længtes efter Dig. Jeg lider godt dit lyse Haar og dine brune Kinder. Men jeg er bange for at følge med Dig....”

„Hvorfor er Du bange?” spurgte han. „Stolt og stærk ser Du ud. En skulde ikke tro, at dit Hjerte kjendte til Frygt. Følg mig nu, medens de andre sover; saa vil jeg tro, at Du har mig kjær, og at Du og jeg bør blive hos hinanden....”

„Jeg vil følge Dig,” svarede hun. „Men vogt Dig for at øve Sving mod mig; thi da skifter min Ømhed om til en Vræde, der vil komme som et Uvejr over jer alle....”

Han hørte knapt, hvad hun sagde; men hans Øjne hang fasttrylledede ved hende. Saa vendte han sig omsider om og gik langsomt i Forvejen over den flade Mark og op ad Skraaningen. Hun fulgte bag efter, og Havkvæget, der havde samlet sig i Flok, gik den selv samme Vej.

De kom op vesterpaa, hvor den store Fold var bygget i en Udkant af Byen. Han viste hende, at hun skulde drive Havkvæget derind, og hun gjorde, som han bød hende.

Udenfor den svære Træbom, som var indrettet til at spærre for Kvæget, satte de sig ned, og han tog den grønklædte Kvindes Haand. Den var isnende kold, og han syntes, den skælvede mellem hans egne, varme Hænder. Men da han bøjede sig ned og kyssede hendes Øjne og Mund, lænede hun sig trygt op til ham og lagde sit Hoved ind til hans Bryst, saa det lange, sorte Haar faldt som en Kaabe ned over dem.

Natten havde en tindrende Klarhed, der skinnede ud fra den lyse Himmel og fra Havet, der bredte sig foran deres Fødder. Skvulpet fra Brændingen lød saa blødt og varsomt, at Stilheden blev endnu større derved.

„Fortæl mig om Havet og dem, som boer dernede!” bad han. Og den grønklædte Kvinde fortalte:

„Ingen ved om den higende Attraa, der fylder en Havfrues Bryst; det kolde Dyb mægter ikke at slukke den. Mellem Brændingens Larm hulker hun ud sin hede Længsel efter Jordens lykkelige Børn. Saa drager hun afsted til den gamle Havkonge, der

bor i det dybeste Hav, og naar hun har tjent ham som Terne i tre Gange Hundrede Aar, giver han hende en Drift af Havkvæget, hvormed hun faar Lov til at stige op til Menneskenes Græsgange. Kan hun vinde en Svend deroppe, saa faar hendes Hjerte Ro; men sviger han hende, da maa hun atter vende tilbage til Havkongens Slot, og hun faar aldrig mere Lov til at staa Øje til Øje med Dagens straalende Stjerne eller til at indaande Duften af Jordens Løv og Blomster....”

— De sad hos hinanden hele den lyse Nat. Ingen af dem mærkede, at Tiden randt, og at Solen begyndte at stige op over Synskredsen. Han havde glemt baade sit Løfte og Mo'er Bolene og den hele By. Han havde ikke Tanke for Havkvæget eller det rige Sølvbælte eller nogen anden Vinding, som han skulde lokke til sig. Ikke heller tænkte han mere paa, om den fremmede Kvinde var en Havfrue eller et Væsen som han selv; thi han syntes, at de var som et og rettelig hørte hinanden til.

Men da Dagskæret lysnede over Bakkerne, kom en lille-bitte, mager Kone rokkende frem ad Stien, der førte hen til den store Fold. Hun lo ikke; thi et Ansigt, hvis Træk er haarde som Sten, kan ikke le. Men om den skarpe Mund og i de hvasse Øjne var der et Udtryk af gridsk og skadefro Glæde.

Hun saa dem sidde sammen — hendes Søn og den grønklædte Kvinde — og hun mente, at Spillet var vundet, just som hun havde ventet det. Hun saa det kostelige Sølvbælte, der havde blændende Glans, og hun saa den store Flok Havkvæg, der trykkede sig sammen inde i Folden.

Men Jørgen og den fremmede Kvinde var sovet ind og holdt hinanden fast omslyngede. De mærkede ikke hendes Komme. Saa bukkede hun sig ned og famlede ved Sølvbæltet for at løsne det. Og da det ikke vilde gaa med Læmpe, rev hun i det af alle Kræfter med sine lange, krogede Fingre. Da sprang den fremmede op og stod i sin fulde Højde foran den lille, magre Kone, og alt Havkvæget løftede Hovedet og trængte paa henimod Udgangen af Folden, men det skete altsammen ganske lydøst. Ogsaa Jørgen havde rejst sig, og da han saa sin Moder, strøg han sig et Par Gange med Haanden over Panden som for at klare sine Tanker.

„Hvad giver Du os for den Græsnings, dit Kvæg har faaet paa Byens Mark!” sagde Mo'er Bolene. „Hyad giver Du os?”

„Jeg har intet at give,” svarede den fremmede.

„Dermed kan Du ikke slippe!” sagde Mo'er Bolene. „Vi har fanget Dig, og før Du løskjøber Dig, kommer Du ikke levende herfra!”

„Hvem har fanget mig?” spurgte den grønklædte Kvinde.

„Den kjønne Karl, som staar der ved din Side og ser paa Dig med kælnende Øjne. Ho, ho, lille Jørgen, min Søn! Du har gjort dine Sager godt!”

Men Jørgen var bleven kridhvid i sit Ansigt, og han rystede over hele sin store Krop.

Den fremmede vendte sig om, og det var, som om Stjernerne inde i hendes Øjne blev til en luende Ild, der brændte ham ind i Sjælen.

„Du har sveget mig!” sagde hun. Og hendes Stemme lød i hans Øren som Stormfugles Skrig.

„Kjøb Dig løs! Kjøb Dig løs!” skreg den lille, magre Kone. „Der kommer Bønderne nede! Giver Du mig ikke Sølvbæltet, Du har om dit liv, lader jeg dem slaa Dig ihjel som den Havhex, Du er!”

Da løsenede den grønklædte Kvinde Bæltet, som var slyngent om hendes Midie, og hun kastede det hen for Foden af Mo'er Bolene, der begjærlig greb efter det.

Hun gik ned ad Skraaningen — den modsatte Vej af den, Bønderne kom dragende frem med Leer og Plejle og lange Stænger paa Nakken. Hun gik uden at vende sig om en eneste Gang, og Havkvæget brød ud af Folden og fulgte bag efter hende.

Da Bønderne kom op ved Folden, saa de, at Havfruen og hendes Kvæg drog tværs over den flade Mark lige ud mod Havet. Men tæt ved Stranden blev hun staaende, vinkede med Haanden og raabte:

„Rør dine Hoer, min hvide Tyr!”
Og en vældig Tyr, som gik forrest i

Flokken, begyndte at støde med sine Horn og Hove i Jorden, og langs med Strandbredden rodede den Sandet op, saa der rejste sig en stor Sky omkring den hele Drift Kvæg.

Bønderne stirrede forbavset derned, men da Sandskyen trak bort, var Havfruen og alt hendes Kvæg forsvunden.

Nogle af Folkene gik ned over Marken, og de undrede sig over at se, at der kiggede hvide Pletter frem allevegne, hvor Havkvæget havde traadt. De tænkte ikke videre derved, men ærgrede sig kun over, at de var blevne narrede for de Løsepenge, som de vilde have tvunget den grønklædte Kvinde til at give dem. Og af lutter Forbitrelse kom de i Klammeri med hinanden. Mo'er Bolene sagde intet til dem om Sølvbæltet, som hun havde stukket til Side. Hun havde gjemt det under sin Kaabe og listede nu hjem til Gaarden uden at bryde sig om sin Søn Jørgen, der var bleven siddende udenfor Folden. Han pegede ud over Søen, og hans Stemme blandede sig med Bøndernes Skænderi, i det han blev ved at gjentage, den ene Gang efter den anden:

„Giv blot Stunder, go'e Folk — giv blot Stunder! Hun kommer snart igjen!”.....

I den tidlige Morgenstund, da Havkvæget og dets Vogterske var forsvunden fra Tibirke Mark, havde det været stille og lunt Vejr. Men op ad Dagen begyndte det at blæse, og om Natten rejste der sig en Nordveststorm, som Folk der paa Egnen hverken før eller siden har kjendt Mage til. Det hylede ude fra Havet, saa ikke et Menneske i Byen kunde lukke et Øje, og da Dagen gryede, og nogle af de dristigste kiggede udenfor, saa de et Syn, som fik dem til at udbrøde i et rædselsagt Skrig, der forplantede sig fra Gaard til Gaard:

„Sandflugten! Sandflugten!”

Nede fra Strandbredden rejste Flyvesandet sig i lange, hvirvlende Skyer, der føg ind over Landet — helt op til Kirken. De Gaarde, som laa længst ude — og blandt dem var Mo'er Bolenes — var ganske skjulte. De grønne Marker var blevne forvandlede til en gold Ørken, hvor den rasende Storm piskede Sandet op i stedse nye Hvirvler.

Da Vejret havde bedaget sig, saa man turde vove sig ud, gav man sig i Færd med at udgrave de Gaarde, der var haardst medtagne af Sandflugten, og man fandt Mo'er Bolene siddende sammenkrøben i en Baas inde i Staldlængen, som om hun havde villet søge Beskyttelse hos de umælende Kreaturer. Men hendes Øjne, Mund og Øren var fulde af Sand — Sandet havde kvalt hende. Hendes stenhaarde Ansigt var stivnet i et Udtryk af vanvittig Angst, og mellem sine Hænder holdt hun et Bælte — ikke et kosteligt af Sølv og dyre Stene, men flettet af skørt og vissent Siv.

De søgte ogsaa efter Mo'er Bolenes Søn. Men hjemme i Gaarden var han ikke til at finde — heller ikke ved den store Fold vesterpaa i Byen, hvor Havkvæget havde været drevet ind, og hvor man sidst havde set ham. Saa tænkte de, at han vel laa begravet etsteds under Flyvesandet, hvor han nok kom til Syne en Gang.

De vidste ikke, at Mo'er Bolenes Søn var gaaet lige ud i Stranden, for at Havet kunde tage ham. Der nede vilde han søge efter Havkongens Slot og den grønklædte Kvinde.

OMAHA LOGE NR. 19 D. B. S.

vil afholde Bestyrelsesvalg ved Mødet den 13 December. Mange Kandidater for hvert Embede har denne Gang meldt sig ved at agitere for Valg mellem Medlemmerne. Ethvert Medlem af Logen anmodes derfor om at give Møde, saa de bedste Mænd kan vælges til Ledelse af Logens Affærer.

H. G. NIELSEN, Sekretær.

HOPKINS, MINN.

MEDDELELSE.

Medlemmar af Hvitfeldt Loge Nr. 97 i Hopkins, Minn., anmodes om at give talrigt Møde Onsdagen den 13 December, ved hvilken Lejlighed Bestyrelsesvalg finder Sted.

J. CLAUSEN, Sekretær.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices
of the Supreme Lodge by J. Michælisen,
Supreme Secretary, 202 Paxton Block,
Omaha, Nebr.

Entered as second class matter at the
Post Office at Omaha, Nebr.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 1137
13th Ave. So., Seattle, Wash.

Supreme Vice-President—Soren Iversen,
79 Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Secretary—J. Michælisen, 202
Paxton Block, Omaha, Nebr.

Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 3155
N. California Ave., Chicago, Ill.

Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; O.
Nielsen, 504, Cedar Ave., Minneapolis,
Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd.,
Cincinnati, O.

1. DECEMBER 1916.

Meddelelser fra Over-Sekretæren.

I Oktober Maaned har følgende Lo-
ger optaget de fleste nye Medlemmer:

Logens	Nye Medlemsantal.	Medlemmer.
133 Loge Nr. 134 Ringsted, Ia.	19	19
278 Loge Nr. 19 Omaha, Neb.	16	16
227 Loge Nr. 87 Boston, Mass.	7	7
550 Loge Nr. 49 San Francisco, Cal.	7	7
41 Loge Nr. 214 West Point, Neb.	7	7
150 Loge Nr. 205 Brooklyn, N. Y.	6	6
264 Loge Nr. 14 Kenosha, Wis.	5	5
102 Loge Nr. 157 Audubon, Ia.	5	5
147 Loge Nr. 164 New York, N. Y.	5	5
256 Loge Nr. 139 Viborg, S. D.	4	4
40 Loge Nr. 291 Ogden, Utah	4	4
782 Loge Nr. 4 Racine, Wis.	5	5

HUSK: Naar et Medlem flytter, maa baade den gamle og den nye Adresse indsendes til Bladet eller til vedkommende Loge Sekretær.

Forandringer, som ikke naar til Bladets Kontor forinden den 20de i Maaned kan ikke foretages paa det først udkommende Numer, men vil blive forandret den næst følgende Maaned. Vi modtager ofte „second notice,” simpelthen fordi den første Meddelelse indkom for silde i Maaned. Meddel altid det gamle Postbud deres nye Adresse.

Sekretærer erindres om, at der altid maa opgives Adresse, naar et Medlem udgaar. I modsat Fald kan Navnet ikke slettes paa Bladets Adresseliste, da der ofte er flere af samme Navn i en By eller paa en Route.

Artikler bør være Over-Sekretæren i Hænde den 10de i Maaned for at komme i Betragtning i det følgende Numer; Loge Nyt kan modtages indtil den 20de.

* * *

Paa Grund af at Bøgerne her paa Kontoret kun er indrettet til at føre Regnskab over de lokale Loger, maa enhver Komite betale for Annoncer i Medlemsbladet til sin Loge, som ved Slutning af hvert Halvaar vil blive tilsendt Regning for saadant samt anden Gæld til Samfundet.

* * *

Det Danske Brodersamfunds Medlemsblad modtager altid gerne Meddelelser eller Artikler fra Medlemmer af Samfundet. Saadanne Artikler vil finde Optagelse i Bladet enten komplet eller i forkortet Form, forsaavidt som Pladsen tillader og Indholdet ikke kommer i Konflikt med Samfundets Konstitution.

Selvfolgelig maa indsendte Artikler ikke forme sig som Reklamer f. Ex. for Land eller lignende, medens der dog godt kan rettes Spørgsmaal og udveksles Svar gennem Bladet angaaende Forhold paa forskellige Egne, naar man holder sig til Fakta. Meddelelser om Logernes Virksomhed og Fremgang modtages ogsaa gerne fra Sekretærene, Komite-Medlemmer eller fra de enkelte Medlemmer; ensartede og lange Beskrivelser af Festligheder bør helst undgaa.

Resolutioner af almindelig Størrelse optages for en Pris af \$1.50 og maa være Over-Sekretæren i Hænde senest den 20de i Maaned.

Avertering af Forlystelser, specielle Møder eller lignende, arrangerede af Loger, optages for en Pris af 50 Cts. pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke over 6 Tommer i en Annonce fra en Loge undtagen efter særlig Ansøgning til Over-Sekretæren. Betaling for Annoncer opkræves fra Logerne i Juli og Januar Maaned sammen med andre Regninger til Generalfondet.

Kun Annoncer fra Loger optages i Bladet.

Der indtræffer ikke sjældent Tilfælde, hvor afdøde Medlemmer har haft deres Assurance Certifikat skrevet til „egen Ordre” eller testamenteret til Personer, som ifølge Staten Nebråskas Love og Samfundets Konstitution Prgf. 50 ikke er berettiget som Arvinger til Assurance.

Andre afdøde Medlemmer har ved at indgaa Ægteskab forsømt at faa deres Certifikat forandret fra deres Forældre til deres Hustru eller Børn. Igjen andre havde deres Certifikat udfyldt i Favør af Personer, som allerede var afgaaet ved Døden.

I alle saadanne Tilfælde bliver Udbetalingen forsinket og er ofte forbundet med Udgifter baade for Samfundet og Arvingerne. Derfor anmodes Medlemmer, som har deres Certifikat udstedt til „egen Ordre,” om at udnævne en af de Personer som Prgf. 50 foreskriver, og sende dette Forlangende sammen med Certifikatet og 25 Cts. til Logens Sekretær, som da gennem Over-Sekretæren vil faa Forandringen udvirket. I de andre ovenfor nævnte Tilfælde bedes Medlemmer forholde sig paa samme Maade.

Dansk Brodersamfunds Børnehjælp.

Det blev som bekendt paa Fresno Konventionen vedtaget at anbefale, at enhver Loge kan give sin Kasserer Ret til at opkræve 10 Cts. aarligt pr. Medlem i November Maaned, og at den saaledes indkomne Sum indsendes til Over-Kassereren, som fordeler det indkomne mellem vore dansk-amerikanske Børnehjem saa tidligt i December, at Pengene kan blive modtaget som en aarlig Julegave fra Det Danske Brodersamfund.

Denne Julegave er en ganske frivillig Sag, og hver Loge bestemmer for sig selv, hvorvidt den ønsker at foretage Opkrævningen. Ca. Halvdel af vore Loger har i de senere Aar støttet Børnehjemmene paa denne Maade, og det maa haabes at ogsaa i Aar den vanlige Støtte maa fremkomme itide. Egentlig skulde vi have bragt Sagen i Erindring i Bladets sidste Numer, men selv om Tiden nu er ret fremskreden, tvivler vi ikke om at de forskellige Kasserere har husket den smukke Skik, og allerede bragt Sagen paa Tale i Logen, eller ihvertfald vil være i Stand til at træffe et saadant Arrangement at Pengene kan naa frem i god Tid til at komme de Smaa tilgode i de forskellige Børne-

hjem her i Landet som er startede og opholdes ved danske Initiativ.

Vi opfordrer de Kasserere, som er vant til at foretage Indsamlingen til ogsaa i Aar at huske Børnehjemmene!

Vejviseren.

Det Danske Brodersamfunds Vejviser i Amerika vil foreligge færdig mellem Jul og Nytaar og derefter strax blive afsendt til Danmark, hvor den lille og nyttige Bog vil blive uddelt gratis fra Dampskibskontorerne i København og Provinsbyerne.

Begrundet paa Krigen og den ringe Indvandring har der ikke været nogen Grund til at paaskynde dette Arbejde, men Overbestyrelsen finder dog, at Bogen vil kunne gøre sin store Nytte i det kommende Aar, og at den ved sin Fremkomst i Danmark vil virke oplysende for Det Danske Brodersamfund i Almindelighed. Ligeledes vil der her i Landet blive tilstillet hver Loge et Exemplar.

Bogen er 4½x6 Tm. i Størrelse og kan bekvemt stikkes i Lommen. Den giver paa de første Blade en Oversigt over Det Danske Brodersamfunds Arbejde og Formaal og indbyder enhver Dansk i Amerika til at slutte sig til den store Forening af Landsmænd i Amerika. Dernæst følger en Forklaring over Arbejdsforhold paa forskellige Egne af de Forenede Stater, og her kommer Vejviseren ind paa alle de mere almindelige Beskæftigelser og forklarer hvor de bedste Chancer er for de forskellige Fag. Ligeledes gives der erfarne Raad til Nykommere med Hensyn til at søge Arbejde under de mest forskellige Forhold og Situationer.

Chancerne indenfor Landbruget er givet en speciel Artikel, og derefter gives en alfabetisk Omtale af hver Stater, hvor der findes D. B. S. Loger. Under hver Stat er atter alfabetisk ordnet en statistisk Omtale af enhver større eller mindre By, hvori der findes en Loge. Byens Størrelse er anført saavel som dens Beliggenhed i Staten, og Antallet af Danske i Omegnen. Dernæst de vigtigste Ernæringskilder, og den almindelige Dagløn for Arbejdere. Endvidere anføres den Sygehjælp, som Logen yder sine Medlemmer, de Jernbaner som fører dertil og i mange Tilfælde omtales Byens specielle Seværdigheder eller Fortrin.

Paa Bogens sidste Blade meddeles hvor mange Danske der lever i hver Stat samt en Række nyttige Oplysninger for Nykommere, og til aller sidst forekommer et 8-sidet Landkort af de Forenede Stater, hvorpaa man kan finde de 312 Byer, hvori Det Danske Brodersamfund er repræsenteret.

Alt i alt mener Overbestyrelsen med dette Værk at have udsendt en

Bog, der vil blive til virkelig Gavn for enhver Dansk der for Fremtiden indtræffer her i Landet, ligesom der herigjennem vil være banet en Vej til at stifte Bekendtskab med Nykommere lige fra Begyndelsen af, og saaledes hverve nye Medlemmer for Samfundets gode Sag.

Vi opfordrer Brødre til, ifald de korresponderer med Folk i Danmark, som agter sig herover, da at raade dem til at forlange denne Bog hos Dampskibsagenten i Danmark, hvor den vil være fremlagt senest i Febr. 1917.

FORSILDE.

Det er bleven statistisk beregnet — og der er ingen Anledning til at drage Beregningen i Tvivl — at der daglig gijennem de Forenede Stater afslaaes for \$600,000 Assurance.

Det betyder, at der er et vist Antal Mennesker daglig, som ønsker at assurere deres Liv, men som naar det kommer til Doktor Undersøgelsen falder igjennem — deres fysiske Tilstand er ikke tilfredsstillende for Assurance Selskabet.

De flest Mennesker kommer til dette Vendepunkt en Gang i deres Liv, hvor de ophører med at være en god Risiko, og begynder at blive en daarlig Risiko, for efterhaands at falde helt udenfor Assurance Muligheden. For mange kommer dette Tidspunkt sent i Livet; andre staar paa Vendepunktet i deres unge Alder. Heldige er imidlertid de, som har opnaaet at tegne en Livsassurance Police, forinden Vendepunktet indtræffer. Thi selv om deres Livskraft senere synker i Værdi har de den Tilfredsstillende at vide, at de ikke er helt alene om at bære Risikoen for dem selv og særlig for deres Familie.

En forringet Livskraft betyder heldigvis ikke altid at Døden er nær. Men det er en daarlig Trøst, naar man intet ved derom og naar man ikke kan bevæge selv de største og stærkest kapitaliserede Selskaber i Verden til at dele Udsigterne med sig. Og endnu mere fortvivlende er det, naar en Mand maa indrømme overfor sig selv, at Skylden for at han staar alene med sin forringede Levefrist, ligger hos ham selv. Enhver Mand — eller i hvert fald de aller fleste — er paa et vist Tidspunkt i god Stand til at opnaa en Livspolice. Desværre er det ogsaa paa dette Tidspunkt at Folk som Regel tænker mindst paa Nødvendigheden deraf. Men ingen ved, naar Vendepunktet kan indtræffe, og den eneste sikre Maade er derfor at lade sig assurere saa hurtigt som muligt efter at man er kommen til Skels Aar og Alder. Derved opnaas desuden billigste Assurance.

Der er Tusinde Tilfælde, hvor en Mand har ladet sig assurere og faa Aar efter er bleven saaledes svækket

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Der-
som denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din
Loges Sekretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn ..... Medlem af Loge Nr. ....

Gamle Adresse ..... By ..... Stat .....

Ny Adresse ..... By ..... Stat .....

i sin Livskraft, at han ikke kunde opnaa Assurance, hvis han havde ventet. Det hænder ofte at en Mand gennemlever en saadan Nedgangsperiode og atter bliver saa rask og stærk, at han kan smile af sin Forskrækkelse og Doktors Hovedrysten. Saa meget desto bedre — men i det Øjeblik da han opdager at han ikke mere kan passere en Doktors Examination for at opnaa Livsassurance, da er det en Tilfredsstillelse at vide, at han allerede er dækket, og at hans Familie ikke kommer til at bære Byrden alene, om det værste skulde ske.

Der er endnu en Aarsag, hvorfor Mænd burde lade sig assurere medens de er unge, hvis det paa nogen mulig Maade kan lade sig gjøre. Enhver der har været til Examination hos en Doktor vil vide at Lægen spørger: Hvad døde din Fader af? Hvad døde din Moder af? En ung Mand kan muligvis svare: de døde begge af Alderdom, eller: de lever endnu begge i bedste Velgaaende. Men lad den samme unge Mand blive ti Aar ældre, og lad os saa rette Spørgsmaalet til ham. Kan hænde de gamle Forældre eller en af dem i Mellemtiden har faaet Kræft eller en anden alvorlig Sygdom, der har lagt dem i Graven. Denne Oplysning kommer paa den unge Mands Examinationskort og maa tages i Betragtning af Assurance Selskabet. Og det kommer let til at se ud som Arvelighed, saaledes at den unge Mand ikke er saa god en Risiko, som han vilde have været ti Aar forinden, da Forældrene endnu ikke var angrebne. Paa denne Maade kan Børnene blive uskyldige Ofre for Forældrenes Sygdomme i den høje Alder, og det er kun hvis de har erhvervet sig en tidlig Assurance, at de med Ro kan se Fremtiden i Møde.

Det ovenstaaende er blot nogle enkelte Argumenter, hvorfor enhver dansk Mand i Amerika bør slutte sig til Det Danske Brodersamfund; men det er enhver Broders Umage værd at erindre dem, naar han ved en eller anden Lejlighed kommer til at tale om Assurance med en udenforstaaende Dansker.

Den eneste virkelige Grund hvorfor en Mand ikke slutter sig til Brodersamfundet er fordi han opsætter det. Det er imidlertid værd at huske, at vi har kun et Liv, og det er ikke saa meget værd i Dag, som det var i Gaar, medens det er mere værd i Dag end det vil være i Morgen. Man kommer til det Tidspunkt, tidlig eller sild, hvor man rent forretningsmæssigt set ikke mere har noget at assurere, fordi Risikoen er for stor.

Vi erindrer vore yngre Medlemmer, som er født i Amerika, om, at vi gerne her i Bladet optager Indlæg skrevet paa engelsk, ifald vedkommende Medlem ikke skriver det danske Sprog. Selvfølgelig vil det danske Sprog altid være Bladets Sprog, men vi finder ikke at et Medlem bør udelukkes fra at tage Del i en Diskussion paa Grund af Sprogsvanskeligheder, særlig da vore amerikanskfødte Brødre muligvis kunne kaste nyt Lys i en Sag. I saadanne Tilfælde vil vi her i Bladet benytte os af samme Ret som enhver Loge-President har til at opheve Reglerne og lade et Medlem udtale sig paa Engelsk.

Den Exekutive Komitees Forhandlinger.

Manistee, Mich., den 7 Oct. 1916.
Till den exekutive Komite, af

Det Danske Brodersamfund.
Ærede Brødre.

Loge Nr. 20 tillader sig herved at ansøge om lidt Hjælp fra Samfundets Generalfond, for vor gamle uarbejdsdygtige Broder Rasmus C. Hansen, Hoved Nr. 3055 Loge Nr. 210, som er 75 Aar gammel.

Denne Broder har tilhørt Logen siden den 2 April 1896, og Samfundet siden 13 September 1891.

Har ikke før faaet Hjælp af Hovedlogen.

Vedkommende har ikke været i Stand til at tjene nok til Livets Ophold de sidste 5 Aar, har sig selv og Kone at forsørge, men lever nu udelukkende af offentlig Velgørenhed.

Denne Broder tilhører ikke Sygekassen eller nogen anden Sygeforening, men Logen har skænket ham \$71.75 i de sidste 5 Aar. Logen tæller 172 Medlemmer og har en Kassebeholdning den 1 Oktober af \$1,415.47.

Haabende at I, ærede Brødre, vil overveje ovennævnte Skrivelse og række denne Broder en hjælpende Haand, forbliver jeg paa Loge Nr. 20's Vegne, med broderlig Hilsen

MAGNUS PETERSEN,

Sekretær.

Broder Hansen blev den 1. Marts udbetalt \$50.00, 10% af hans Assurance.

J. MICHAELSEN.

Iversen:—\$25.00 af Hjælpefondet. Kan ikke undlade at bemærke, i Henhold til Logens Kassebeholdning og Medlemsantal burde Logen vise mere Gavmildhed imod Broder Hansen.

Jørgensen:—\$30.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$40.00 af Hjælpefondet.

Christensen:—\$25.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$30.00 af Hjælpefondet.

Kjendelsen bliver af Hjælpefondet \$30.00.

T. P. NIELSEN, Over-President.

Broder J. Michaelsen.

Jeg maa atter henlede den ærede exekutive Komite's Opmærksomhed paa vor syge Broder, Jens Simonsens Forhold, som jo ikke er bedre, derfor blev det paa vor sidste Møde bestemt, at jeg skulde anmode den ærede Komite om en anden Extrahjælp til nævnte Broder.

Logen Nr. 202 har som en foreløbig Hjælp bevillet \$25.00 af Hovedkassen til ham, men de vil jo ikke række ret langt, dog kan jeg meddele at Broder Jens Simonsen er i Bedring.

Paa Logen Nr. 202's Vegne,

CHRIS JENSEN, Sekretær.

Paa Forespørgsel meddeler Sekretæren, at Broder Jens Simonsen har ikke faaet mere Hjælp fra Logen siden første Ansøgning som de \$25.00 meddelte.

Logens første Ansøgning findes i Bladet Nr. 6.

J. MICHAELSEN.

Iversen:—\$20.00 af Hjælpefondet.

Jørgensen:—\$20.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$40.00 af Hjælpefondet.

Christensen:—\$35.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$10.00 af Hjælpefondet.

Kjendelsen bliver \$25.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President.

Chicago, Ill., den 14 Oktober 1916.

Broder Over-Sekretær.

Som medfølgende Ansøgning udviser tillader Loger Nr. 140 sig atter at anmode om Extrahjælp, for vor syge Broder A. A. Møller.

Skønt nævnte Broder gentagne Gange har modtaget Hjælp af Samfundets Generalfond, ligesom Loge Nr. 140 har hjulpet ham med alle til vor Raadighed staaende Midler, er det desuagtet et Faktum at Broder Møllers Stilling i Øjeblikket er saa haabløs, att han tiltrænger al den Hjælp som Logen og Samfundet kan yde ham.

Jeg skal oplyse at Broder Møller, som lider af en meget ondartet Reumatisme, er ganske ude af Stand til at erhverve sig sit Ophold.

For andre Oplysninger, som den ærede exekutive Komite maatte ønske, skal jeg tillade mig at henvise til Samfundets Overkasserer Rolf Rasmussen, som er Medlem af vor Loge, og bekendt med alle Enkeltheder denne Sag vedrørende.

A. A. Møller er 45 Aar gammel, og er uarbejdsdygtig. Hans Indtægt er lidt eller intet; han har ingen Børn. Vedkommende har ingen Forældre at forsørge.

Har tilhørt Logen og Samfundet siden 10 August 1905, og tilhører Assurancefondet, har 2 Gange tidligere faaet Hjælp paa \$35.00 af Hoved-Logens Generalfond, og Logen har i de sidste 9 Aar betalt ham hans regulære Sygehjælp.

Denne Broder har været syg siden 1908, og Logen har betalt ham ved denne Sygdom omkring \$1,000.00.

Logen betaler per Uge til syge Brødre \$6.00.

Logen tæller 121 Medlemmer, og har en Kassebeholdning paa \$1,200.00.

Vedkommende tilhører ikke andre Loger eller Sygekasser.

For Loge Nr. 140 tegner med broderlig Hilsen

A. L. CHRISTIANSEN, Sek.

Iversen:—\$35.00 af Hjælpefondet.

Jørgensen:—\$35.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$35.00 af Hjælpefondet.

Christensen:—\$40.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$30.00 af Hjælpefondet.

Kjendelsen bliver \$35.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President.

Portland, Maine, 20de Okt. 1916.

Til den Exekutive Komite af D. B. S.

Brødre:—

Østen's Stjerne Loge Nr. 112 af D. B. S. i Portland, Me., bestemte ved Mødet den 2 Oktober 1916 at udnævne en Komite til at undersøge Broder Viggo Jensen's og Hustru's finansielle Forhold og gav Komiteen Fuldmagt til at anmode den Exekutive Komite om Hjælp til nævnte Broder, hvis de fandt det nødvendigt.

Komiteen tillader sig herved at fremlægge for den exekutive Komite de Oplysninger, som de har indhentet.

Viggo Jensen blev indlagt paa Maine's Sindsyge-Anstalt i Januar dette Aar. Den 11 Marts fik hans Hustru Mrs. Andrea Jensen, et Slagtilfælde og er nu aldeles hjælpeløs. De har fem Børn. Den ældste, en Datter, er gift og har 3 Børn. Hendes Mand er svagelig, har Asthma og arbejder ikke stadig. En Søn er i den amerikanske Marine. En anden Søn 17 Aar gammel, arbejder i Yarmouth, Me. En tredje Søn paa 14 Aar var Bydreng og tjente \$3.00 om Ugen indtil han for et Par Uger siden kom til Skade ved at skære Enden af en Finger. Endvidere er der en Datter cirka 20 Aar gammel, som er hjemme og plejede Moderen.

Broder Jensen arbejdede paa Grand Trunk Jernbanens Værksted og Familien faar udbetalt fra dette Firms Sygekasse \$3.50 om Ugen det første Aar, og \$1.50 det andet Aar. Dette er maaske næppe nok til Doktor og Medicin.

Logen har betalt Vedkommende Broder den fulde Sygehjælp som Lovens foreskriver.

Breve medfølger fra Superintendenten paa Sindsyge-Anstalten og Dr. E. F. Robinson, som betjener Mrs. Jensen. Disse Breve vil give en nøjere Forklaring over Forholdene.

Undertegnede Komite anbefaler, at der tilstilles Mrs. Jensen en saadan Sum af Samfundets Hjælpefond som den exekutive Komite maatte bestemme.

Med broderlig Hilsen,

Paa Østen's Stjerne Loge Nr. 112's Vegne.

H. JACOB P. ENEMARK,

PETER THORVALD LARSEN,

KARL FURST, Komite.

State of Maine,

Augusta State Hospital,

Augusta, Oct. 10, 1916.

In re Viggo Jensen.

Mr. Jacob Enemark, 406 Congress st.,

Portland, Maine.

Dear Sir:—Your letter of the 3rd inst. was delayed in reaching my desk because it went to another department. In reply to your inquiry regarding Viggo Jensen I would state that he is suffering from a disease which is chronic and from which recovery is not to be expected. He has improved considerably since being here. It is my opinion that he will never fully recover although he may so improve as to be able to leave the hospital temporarily.

Trusting that this information will be satisfactory, I remain,

Sincerely yours,

F. C. TYSON, Superintendent.

Falmouth, Oct. 4, 1916.

Mr. Enemark, Secretary

Danish Brotherhood Loge No. 112.
My Dear Sir:—Mrs. Jensen has been sick for some time. I cannot give you the dates at present. She has had a shock from which she has not recovered. She also has a form of Diabetis. She is practically helpless and has been for a long time. Her condition is certainly a pityably one.

Yours very truly,

D. E. F. ROBINSON.

Iversen:—\$50.00 af Hjælpefondet.

Jørgensen:—\$50.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$50.00 af Hjælpefondet.

Christensen:—\$50.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$50.00 af Hjælpefondet.

Kjendelsen blev \$50.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President.

Til den ærede exekutive Komite af Det Danske Brodersamfund.

Trufant, Mich., 1. Nov. 1916.

Trufant Loge Nr. 106 tillader sig herved at ansøge den exekutive Komite om Hjælp af Hovedlogens Hjælpefond til vor syge Broder, Oscar Jørgensen, Loge Nr. 200, Hoved Nr. 26119, Alder 29.

Hvor lang Tid syg og uarbejdsdygtig? — Siden Februar 1913.

Hvad er Sygdommens Beskaffenhed? — Gigt.

Har Vedkommende Ejendom? — Ja. Hvad Slags Ejendom? — Hus og Lot, men han skylder for alt det er værd.

Hvor megen Indtægt af samme pr. Maaned? — Ingen. Bor selv i Huset.

Har han rentebærende Papirer eller Penge i Banken? — Nej.

Livsstilling? — Tømrer.

Indkomst pr. Uge eller pr. Maaned, naar rask? — Ved ikke.

Hvor mange Børn har Vedkommende? — 1, sex Aar gl.

Hvor lang Tid har denne Broder tilhørt Logen? — Siden Febr. 5, 1908.

Hvor lang Tid Samfundet? — Siden Febr. 5, 1908.

Tilhører denne Broder Assurancefondet? — Ja.

Har Vedkommende tidligere faaet Hjælp af Hovedlogen? — Ja.

Hvis saa, hvor meget? — \$40.00.

Har han tidligere faaet Hjælp af Logen? — Ja.

Hvis saa, hvor meget? — \$389.00.

Hvor meget har Logen betalt ham ved denne Sygdom? — \$389.00.

Hvor meget betaler Logen pr. Uge til syge Brødre? — \$4.00 pr. Uge første Aar, \$2.50 i 26 Uger de følgende 2 Aar.

Hvor mange Medlemmer tæller Logen? — 160.

Hvor meget har Logen i Sygekassen? — \$133.00.

Er Vedkommende Medlem af andre Loger eller Sygekasser? — Nej.

Det bevidnes af Undertegnede, at ovenstaaende Spørgsmaal er besvaret saa nøjagtigt, som det er os muligt, samt at denne Ansøgning var til Forhandling ved Logens Møde den 1 November 1916, hvor det blev vedtaget at indsende den til Over-Bestyrelsen.

CARL C. WEINRICH, President.

P. C. PAULSEN, Sekretær.

Vi undertegnede Sygekomite af Loge Nr. 106 har undersøgt nævnte Broders Omstændighed og anbefaler, at Logen indsender Ansøgning til den exekutive Komite om Extrahjælp til ham.

VALDEMAR NIELSEN,

H. P. SIMONSEN,

JACOB ANDERSEN,

Syge-Komite af Loge Nr. 106.

Iversen:—\$40.00 af Hjælpefondet.

Jørgensen:—\$40.00 af Hjælpefondet.

Christensen:—\$40.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$40.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$40.00 af Hjælpefondet.

Kjendelsen blev \$40.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President.

OMAHA, NEB.

Loge Nr. 1

Tirsdag den 5. December afholder Logen sit aarlige Bestyrelsesvalg.

Alle Brødrene bedes give Møde.

HARALD NORDHEIM, Sekretær.

Regnskab for Oktober

RAPPORT OVER ASSURANCE-FONDET.

Underskud den 1 Okt. 1916	\$ 4,682.68
Indbetalt i Assessment	\$19,672.30
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago.....	20.98
Okt. 5. Laurene Jensen, Lake Norden, S. Dak., Assurance.....	1,000.00
Okt. 5. Anders Hansen, Chicago, Ill., Assurance.....	1,000.00
Okt. 5. Mabel Petersen, Edmore, Mich., Assurance	1,000.00
Okt. 6. Karen H. Jensen, \$250.00; Adeline Jensen, \$250.00, Atlantic, Iowa	500.00
Okt. 7. Ludewica Mikkelsen, Algangium, Ill., Assurance.....	500.00
Okt. 8. Karrie Jensen, Chicago, Ill., Assurance	1,000.00
Okt. 13. William C. Hansen, Minneapolis, Minn., Assurance	1,000.00
Okt. 13. Jacobine Jensen, Minneapolis, Minn., Assurance.....	1,000.00
Okt. 14. Louise Jørgensen, Irvington, N. J., Assurance	250.00
Okt. 19. Hans og Mathilde Petersen, Danmark, Assurance	1,000.00
Okt. 24. Christiane C. Christensen, Hopkins, Minn., Assurance.....	500.00
Okt. 24. Augusta Pommerick, Chicago, Ill., Assurance.....	1,000.00
Okt. 25. Mary Hansen (Guardian), San Francisco, Cal., Assurance..	1,000.00
Okt. 25. Katrine Hansen, Grand Rapids, Mich., Assurance.....	1,000.00
Okt. 26. Nikoline Sørensen, Council Bluffs, Iowa, Assurance.....	500.00
Okt. 26. Hanne Rasmussen, Sand Lake, Mich., Assurance.....	500.00
Okt. 26. Carl Mathiesen, Owatonna, Loge Nr. 72, 75% af hans indbetalt Assessment	169.54
Okt. 30. Marie Nielsen, Sjælland, Danmark, Assurance.....	500.00
Okt. 30. Cecilie Jensen, Berkley, Cal., Assurance	1,000.00
Okt. 30. Christine Hansen, Dwight, Ill., Assurance.....	1,000.00
Underskud	408.94
	<hr/>
	\$20,102.22 20,102.22

Underskud den 1. November 1916 .....\$ 408.94

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1 Okt. 1916	\$34,277.78
Indbetalt i Okt. Maaned	19.25
Indbetalt i Okt. Maaned Hovedskat	2,765.00
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago	10.43
Okt. 4. W. Farnam Smith Co., Kontor og Vault Leje i Okt. Md....\$	40.00
Okt. 5. Western Newspaper Union, Trykning og Mailing af Bladet Nr. 9, \$224.40; Adresseforandring, \$10.29	234.69
Okt. 5. State Insurance Board, Revidering af Samfundets Bøger...	120.50
Okt. 5. First Nat. Safe Deposit Vault, Rent of Safety Box.....	15.00
Okt. 14. Chas. E. Fanning, Postmaster, Forskud for mailing af Bladet	50.00
Okt. 14. Anders Nielsen, Enumclaw Loge Nr. 113, Begravelseshjælp	50.00
Okt. 16. Axel H. Andersen, 4,000 Ark Skrivepapir	14.00
Okt. 14. John M. Gilchrist, Revidering af Samfundets Bøger fra 1. Okt. 1915 til 1. Sept. 1916	52.50
Okt. 14. Jens Johnsen, Ingalls Loge Nr. 176 Begravelseshjælp.....	50.00
Okt. 14. Chr. P. Christensen, Ingalls Loge No. 176, Begravelseshjælp	50.00
Okt. 19. Anders J. Madsen, N. Troy, Loge Nr. 183, Begravelseshjælp	50.00
Okt. 20. Hans Chr. Nielsen, Hopkins, Loge Nr. 97, Begravelseshjælp	50.00
Okt. 20. L. B. Grønlund, Lincoln Loge Nr. 84, Begravelseshjælp....	50.00
Okt. 20. Chas Bernhard, Kenosha Loge Nr. 14, Begravelseshjælp..	50.00
Okt. 25. Chr. Christensen, Lake Benton, Loge Nr. 114, Begravelseshjælp	50.00
Okt. 28. Thomas Petersen, Perth Amboy, Loge Nr. 46, Begravelseshjælp	50.00
Okt. 30. Rolf Rasmussen, Reise til Waukegan, Ill., \$1.20; 1 Dag, \$3.00; til Clifton, Ill., \$2.82; 1 Dag, \$3.00	10.02
Lars Chr. Hansen, Kenosha Loge Nr. 14, Begravelseshjælp.....	50.00
Okt. 31. H. Nordheim, Bogholder, Løn i Okt. Maaned	90.00
Okt. 31. Ragna Holst, Typewriter, Løn i Oktober Maaned.....	40.00
Okt. 31. Axel Andersen, Medhjælper ved Bladet.....	50.00
Okt. 31. J. Michaelsen, Porto, Exp. Tel. m. m. i Okt. Maaned.....	54.96
Balance	35,800.79
	<hr/>
	\$37,072.46 37,072.46

Kassebeholdning den 1 November 1916 .....\$35,800.79

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1 Okt. 1916	\$ 25.00
Oktober Renter for Kuponer, Eagle Grove, Iowa..	258.75
Oktober Renter for Kuponer, Falls River, S. Dak.	312.50
Oktober Renter for Kuponer, Lusk, Wyo.	300.00
Oktober Renter for Kuponer, Jackson, Mich.....	100.00
Oktober Renter for Kuponer, Seattle, Wash.	112.50
Kassebeholdning den 1 November 1916	\$ 1,108.75

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1 November 1916	\$ 1,108.75
Bonds i Safety Vaults, Omaha, Neb.	403,100.00
Garantifondet den 1 November 1916.....	\$404,208.75

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1 Okt. 1916.....	\$ 5,722.60
Okt. 30. Jens Simonsen, Warren Loge Nr. 202 Extrahjælp.....	\$ 25.00
Okt. 30. Rasmus C. Hansen, Manistee Loge Nr. 20, Extrahjælp.....	30.00
Balance	5,667.60
	<hr/>
	\$ 5,722.60 5,722.60

Kassebeholdning den 1 November 1916.....\$ 5,667.60

UDESTAAENDE CHECKS.

Jørgen Hansen, \$100; Rolf Rasmussen, \$336.75.....	\$ 436.75
Karen Nielsen, \$1,000; Ludewica Mikkelsen, \$500	1,500.00
Karrie Jensen, \$1,000; William E. Hansen, \$1,000	2,000.00
Jacobine Jensen, \$1,000; Louise Jørgensen, \$250	1,250.00
Loge Nr. 113, \$50; Loge Nr. 176, \$50; Loge Nr. 176, \$50.....	150.00
Loge Nr. 183, \$50; Loge Nr. 97, \$50; H. og M. Petersen, \$1,000.....	1,100.00
Loge Nr. 84, \$50; Loge Nr. 14, \$50; H. Nordheim, \$90.....	190.00
Ragna Holst, \$40; Axel Andersen, \$50	90.00
Christiane C. Christensen, \$500; Augusta Pommerick, \$1,000.....	1,500.00
Mary Hansen, Guardian, \$1,000; Loge Nr. 114, \$50.....	1,050.00

Katrine Hansen, \$1,000; Nicoline Sørensen, \$500.....	1,500.00
Hanne Rasmussen, \$500; Carl Mathiesen, \$169.54	669.54
Loge Nr. 46, \$50; Marie Nielsen, \$500	550.00
Cecilie Jensen, \$1,000; Christine Hansen, \$1,000.....	2,000.00
Rolf Rasmussen, \$10.02; Loge Nr. 202, \$25.....	35.02
Loge Nr. 20, \$30; Loge Nr. 14, \$50	80.00
Mabel Petersen, \$1,000; J. Michaelsen, \$54.96	1,054.96
	<hr/>
	\$15,156.27

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$403,100.00
Kassebeholdning i Garantifondet	1,108.75
Kassebeholdning i Generalfondet	35,800.79
Kassebeholdning i Hjælpefondet	5,667.60
Checks udestaaende den 1 November 1916	15,156.27
	<hr/>
	\$460,833.41
Underskud i Assurancefondet	408.94
	<hr/>
	\$460,424.47

SAMFUNDETS VÆRDIER DEPONERET SOM FØLGENDE.

First Nat. Bank Safety Vault, Omaha, Neb., Bonds.....	\$403,100.00
Con. & Com. Nat. Bank, Chicago, Ill.	28,140.61
Bank of Benson, Benson, Neb. (Certificate).....	6,196.00
First Nat. Bank, Omaha, Neb. (Certificate)	8,694.78
Omaha Nat. Bank, Omaha, Neb. (Certificate)	7,229.61
Com. Nat. Bank, Co. Bluffs, Iowa (Certificate)	6,000.00
Checks beroende hos Over-Kasserer	1,063.47
	<hr/>
	\$460,424.47

Chicago, Ill., den 10 November 1916.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasserer.

Mr. J. Michaelsen, Danish Brotherhood of America.

This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood of America, as shown by the books of Continental and Commercial National Bank of Chicago at the close of business, November 31, 1916 was Twenty-eight Thousand One Hundred forty and 61-100 (28,140.61).

GEO. HOLMES, Auditor.

RESOLUTION.

I Anledning af Broder And. Hansens dødelige Bortgang den 8de Oktober 1916 blev paa Logens Møde den 26de Oktober 1916 følgende Resolution vedtaget.

At Logen dybt beklager Tabet af en god og trofast Broder og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage, og at vi bevidner vor afdøde Broders Efterladte Familie Logens dybeste Sympathi i deres store Sorg, og at denne Resolution tilføjes Logens Protokol og bekendtgøres i Dwight Star and Herald og D. B. S. Maanedssblad.

Freden Loge Nr. 34 D. B. S., Dwight, Illinois.

JØRGEN FEDDERSEN, President.
C. M. CLAUSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Osakis, Minn., 17de Nov. 1916.

I Anledning af, at vor Broder J. George Hanson afgik ved Døden den 9de November 1916, er det vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder. At vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgeflor i et Tidsrum af 30 Dage; at vi til vor afdøde Broders Familie bevidner vor udelte Sympathi i deres Sorg; at denne Resolution indføres i Logens Protokol og bekendtgøres i D. B. S. Blad og en Afskrift af samme tilstilles vor afdøde Broders Familie.

Paa D. B. S. Vegne Loge Nr. 132.
H. J. JACOBSEN, President.
C. W. LARSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Paa Grund af at Broder Rasmus Petersen, Medlem af Dannevirke Loge Nr. 153 D. B. S. afgik ved Døden den 31te Oktober, vedtoges paa Logens Møde den 3die November følgende Resolution:

At vi dybt beklager Tabet af en god og trofast Broder og at vi herved tilkendegiver vor hjerteligste Sympathi for hans Efterladte i deres Sorg.

Derfor være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage, samt at denne Resolution bliver bekjendtgjort i vort Brodersamfunds Medlemsblad tillige at indføre samme i Logens Protokol samt at en Afskrift af samme tilsendes afdøde Broders Børn.

Elba, Neb., den 10de Nove. 1916

Paa Loge 153 af D. B. S. Vegne.
LOUIS HOLT, President.
OLE C. LETH, Sekretær.

RESOLUTION.

Cedar Falls, Iowa, Nov. 14, 1916.

Da vor fælles Broder Peter Christensen afgik ved Døden den 7de November blev det besluttet, at vi i Betragtning af at han som tidligere President og Kasserer og for alt andet Arbejde han har udført i Logen, hvor han altid har arbejdet med Logens Fremgang for Øje, hvor Lejlighed, gaves, derfor beklager vi Tabet af denne vor Broder og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter i et Tidsrum af 30 Dage, og at vi til hans efterladte Familie bevidner vor Sympathi i deres Sorg, at denne Resolution indføres i D. B. S. Blad og en Afskrift af samme tilstilles hans Familie.

Paa Loge Nr. 7's Vegne.

O. S. MAGNUSSEN, Sekretær.
A. W. HANSEN, President.

RESOLUTION.

Broder Christian Jensen, mangeaarig Medlem af „Enighed,” Loge Nr. 18. D. B. S. afgik pludselig ved Døden den 11te September 1916 — 46 Aar gammel.

Hvorfor Logen beklager Tabet af en agtet og retskaffen Broder, og bevidner herved hans efterladte Hustru og Børn Logens dybeste Sympathi og Medfølelse i deres Sorg.

Derfor være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage. At denne Resolution tilføjes Logens Protokol, et Kopi af samme tilsendes afdødes Efterladte, samt bekendtgøres i Dansk Brodersamfunds Medlemsblad.

Chicago, Ill., den 23 Sept. 1916.

L. A. CLAUSEN, President.
OLE L. BERG, Sekretær.

RESOLUTION.

Broder Charles Hansen, Medlem af „Enighed,” Loge Nr. 18 D. B. S. afgik ved Døden den 31 Oktober 1916, kun 40 Aar gammel.

Hvorfor Logen beklager Tabet af en god og retskaffen Broder, og bevidner herved hans efterladte Hustru og Børn Logens dybeste Sympathi og Medfølelse i deres store Sorg.

Derfor være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage. At denne Resolution tilføjes Logens Protokol, et Kopi af samme tilsendes afdødes Efterladte samt bekendtgøres i dansk Brodersamfunds Medlemsblad.

Chicago, Ill., den 9de Nov. 1916.

L. A. CLAUSEN, President.
OLE L. BERG, Sekretær.

Dronningen.

Et Folkesagn, fortalt af Carit Etlar.

I Ringkjøbing Amt ligger Lønborggaard, som i gamle Dage skal have været en Herreborg, omgivet med Grave og Volde og et betydeligt Jordareal, hvilket de senere Ejere efterhaanden har udparcelleret og bortsolgt. Tiden har ogsaa gjort sit til at forandre denne Bygning, saaledes at der nu kun er bleven faa Spor af fordums Glans og Herlighed tilbage.

En Aften for mange Aar siden fandt der et usædvanligt Liv Sted oppe paa Gaarden. Baron Tranbergs Gemalinde var nemlig nedkommen med en lille Datter. Doktor, Vaagekone og Jordemoder var samlede i Salen i en livlig Samtale med hverandre.

I Kammeret næst ved Sygeværrelset sad en gammel Kvinde paa en Stol. Hun var indskrumpet og ubehagelig at se til, og havde lagt begge sine Fødder op paa Kakkelvnspladen for at varme dem, thi det var Vinter, koldt i Vejret, og hendes Klædning var just ikke i Stand til at værne syndelig mod Kulden. Den bestod kun af sammensyede Pjalter.

Hun havde tilbragt en Times Tid, maaske længre, i Kammeret, og begyndte at blive utaalmodig; flere Gange rejste hun sig og gik hen og lyttede ved Døren. Paa en Gang opklaredes hendes Træk — en høj, mager Mand kom ind til hende med det nyfødte Barn i Armene. Hans Ansigt bar et Præg af Lykke. Det var Faderen, som bragte Konen sit Barn, for at hun skulde spaa dets Fremtids Skæbne.

Gamle Lisbet — saaledes kaldtes hun — betragtede opmærksom den lilles Hænder og Øjne, uden at bryde sig om Doktorer, der var fulgt efter den lykkelige Fader, og stirrede paa hende med et vantrø Smil. Efter nogen Tids Betænkning hævdede Spaakvinden sin Stemme og udbrød:

„Jeg ser en Krone om Barnets Hoved; naar Tiden kommer, vil hun blive Dronning for et stort Folk, i kan stole paa det; men han maa mærke mine Ord, Fa'er Tranberg! Det, jeg vil sige ham, er mere end Vind.“

Baronen nikkede tilfreds med Hovedet.

„Den første Gang, han ager over en Korsvej, skal han gøre en god Handling, saa vil det slaa ind, som jeg her har sagt ham. Bring nu den lille Tingest til sin Moder igen; hun bævrrer jo af Kulde.“

Saaledes siger Sagnet, at det gik for sig Barnets Fødsel. Den gamle fik en ny Klædning og desuden en efter hendes Mening anselig Pengesum. Næste Morgen forlod hun Lønborggaard, men hendes Spaadom blev snart bekendt i Omegnen.

Da nu Tiden kom, at den lille skulde indlemmes i de Kristnes Samfund og modtage den hellige Daab, var der, som man nok kan tænke sig, et stort Selskab paa Lønborggaard. Med Musik af Trompeter og Klarinetter drog derpaa hele Toget til Egvad Kirke, og den lille Frøken Tranberg fik der det gode Navn Trine. Paa Hjemvejen kørte de igennem en Landsby, hvor en talrig Skare af Bønder tildrog sig alles Opmærksomhed. Baronens lod holde, i den Tro, at denne Forsamling fandt Sted til Ære for ham; men han tog fejl, Grunden var en anden.

Ved Døren af et Udflytterhus, som beboedes af to gamle, tresindstyveaarige Ægtefolk, var der Natten forud fundet et spædt Drengsbarn, henlagt i en Kurv. Da man nu ikke med synderlig Rimelighed kunde forlange, at det gamle Ægtepar skulde kunne opfostre Barnet, lod Fogden Sognefolkene sammenkalde til et Licitationsmøde, for at overlade det fremmede Barn til den mindstbydende. Forretningen var i fuld Gang; Bønderne stode med Piben i Munden og købslog om, hvem der skulde tage Barnet til den billigste Pris, medens Konerne lod det gaa omkring mellem sig, og efter at være overbeviste om, at det i alle Maader var fuldkommen vel-skabt udregnede de, hvad Udgift en saadan Tilvækst i Familien mulig kunde forårsage.

Man var allerede kommen til det anselige Bud, at overtage Forplejningen for 18 Skilling om Maaned, da Tranberg steg ud af Vognen og gik ind i Kredsen. I det samme kom en

Stat	Fødte af danske Forældre i Amerika	Indvandret fra Danmark
Maine	1,984	929
New Hampshire	255	131
Vermont	314	172
Massachusetts	6,072	3,403
Rhode Island	589	328
Connecticut	4,985	2,722
New York	20,709	12,536
New Jersey	9,667	4,611
Pennsylvania	3,950	3,033
Ohio	3,795	1,837
Indiana	2,174	900
Illinois	33,519	17,368
Michigan	14,799	6,313
Wisconsin	38,315	16,454
Minnesota	37,524	16,137
Iowa	41,741	17,961
Missouri	4,226	1,729
North Dakota	12,203	5,355
South Dakota	14,963	6,294
Nebraska	32,562	13,673
Kansas	7,216	2,759
Delaware	88	52
Maryland	483	237
Virginia	474	239

gammel Kvinde, rokkende ved en Stav, hen til ham, og lagde Haanden paa hans Skulder. Uvillig over denne Fortrolighed vendte Baronens sig om mod hende; den gamle lod sig ikke afskrække ved hans bistre Øjekast.

„Husk paa, hvad jeg har sagt ham,“ udbrød hun højtideligt og langsomt. „Ikke bedre jeg ved, er det i Dag første Gang han ager over en Korsvej, siden den Aften hans lille blev født; her er Lejlighed til en god Handling.“ Dermed forsvandt Lisbet; men Tranberg følte sig bevæget af hendes Ord, han fik med Glæde Lov af Sognefolkene til at tage det fremmede Barn med sig, da han tilbød at opfostre det for slet intet. Baronessen satte rigtignok et underligt Ansigt op, da han kom tilbage til Vognen med den lille, smudsige Dreng paa Armen; men Manden var Herre i sit Hus, alt blev snart godt igen. Otte Dage senere lod de Drngen døbe og indføre i Kirkebogen med det Navn: Theodor, hvilket udlagt betyder Guds Gave.

Efterhaanden som nu disse to Børn bleve større, begyndte ogsaa deres forskellige Sindelag at give sig tilkende. Theodor havde en sjælden Ulyst for enhver siddende Beskæftigelse; det var umuligt at bringe ham til at lære noget, der var forbunden med Effertanke eller Stadighed; derimod var han en hel Karl til at skyde og jage. Hans bedste Ven var Baronens Skovfoged, og hos denne tilbragte han næsten hver Dag af de Timer, Skolemesteren kom paa Lønborggaard for at undervise lille Trine. Han kunde svømme som en Frø, løbe omkaps med Stormvinden, og naar han saa stundom fik Trine lokket med sig, fandt man dem gerne ude paa Dammen, drivende i en Baad, eller han krøb op i Taarnet, ud af Glamhullet og klamrede sig med en skingrende Jubel fast til Fløjten, medens den lille Pige nede i Gaarden klappede i Hænderne ved at se den kære Broder saa højt til Vejrs.

Trine var en fuldstændig Modsætning til Theodor; hun var stille og blid, og lod altid hans Villie være den afgørende, hvor det i et eller andet Tilfælde kom an paa at tage en Beslutning. Man saa dem næsten altid sammen, undtagen i Læsetimerne; var saa Theodor ikke ovre hos Skovfogden, krøb han gerne op i Toppen af et Æspetræ. Der sad han uforsvaret og sang og skraalede og ventede, til Timen var omme; af og til kiggede han lidt ind ad Vinduet til sin lille Søster. Skolemesteren syntes ikke videre herom, da Trines Øjne var mere fæstede paa Vinduet end paa Bogen, saa længe den vilde Gut sad derude; men hans Forestillinger frugtede ikke, Drengen fik sin Villie.

Jo ældre Børnene blev, desto fastere knyttedes de til hinanden; det hjalp ikke, at Baronessen ved enhver Lejlighed indpræntede sin Datter den uhyre Forskel, der var mellem hende og Broderen; det nyttede ikke, at hun fortalte, hvad den gamle Kone havde spaaet om Frøkenens fremtidige Skæbne. Lisbet kom selv, uden at nogen anede det, ofte hen til Bør-

(Forenede Staters Census, 1910)

Stat	Fødte af danske Forældre i Amerika	Indvandret fra Danmark
West Virginia	166	67
North Carolina	77	36
South Carolina	128	51
Georgia	217	112
Florida	566	295
Kentucky	214	78
Tennessee	369	163
Alabama	430	197
Mississippi	292	219
Arkansas	448	178
Labrador	756	239
Oklahoma	1,645	550
Texas	3,073	1,287
Missouri	3,941	1,943
Idaho	7,466	2,254
Wyoming	2,349	962
Colorado	5,710	2,755
New Mexico	828	116
Arizona	702	284
Utah	26,611	8,300
Nevada	1,316	616
Washington	15,078	7,804
Oregon	6,773	3,215
California	26,495	14,208

nene, naar de spadserede i Marken; hun kærtegnede dem begge, og bad dem altid holde af hinanden. Var det saa Vinter, eller Vejret forbød dem enhver Udflugt, sad de sammen paa deres Værelse, medens Theodor fortalte alle de Røver- og Spøgelse-Historier, der fandtes i Omegnen. Derover var Trine glad; hun klappede i Hænderne, hendes Øjne dvælede paa Fortælleren, og i disse Øjne stod den inderligste Hengivenhed, parret med en levende Interesse for Taleren og Historien.

Saaledes blev de tretten Aar gamle. Theodor kunde endnu ikke læse, men han forstod saa meget bedre at omgaa med Bøsse og Heste. Han havde afrettet en stor Hund, der blev hans bestandige Følgeslager paa alle Udflugter. Efterhaanden som han voksede til, blev han mere vild og ubændig, forsvandt undertiden flere Dage fra Lønborg, uden at nogen anede, hvor han i den Tid opholdt sig. Den mørkebrune Hede var hans kæreste Opholdssted, den kendte han ud og ind i mange Miles Omkreds. Der var foregaaet en mærkelig Forandring i hans Væsen og Begreber; men Forholdet mellem Trine og ham vedblev at være det samme. Hun syntes bestandig at slutte sig fastere til Drengen.

Paa den Tid skal det have været, at Baronessens Søster kom til Lønborggaard fra Kjøbenhavn og ytrede det Ønske, at tage den unge Frøken med sig for at „fuldende hendes Opdragelse.“ Fru Tranberg var meget tilfreds over dette Tilbud, hvorved hun saa en velkommen Anledning til at skille Børnene fra hinanden. Trine selv syntes ret godt herom, hun fortalte det til Theodor, og samme Aften saa man dem i en ivrig Samtale med den gamle Lisbet nede i Haven. Theodor vedblev at synge og juble som før; han lod endog til at være gladere, efter at han havde faaet Planen med Trine at vide, og Dagen til hendes Afrejse blev bestemt. Men om Morgen, da Tantens Vogn holdt for Døren, søgte man forgæves efter hende og Theodor — de var sporløst forsvundne. Ogsaa Drengens Hund var borte.

Baronen lod hele Egnen gennemsøge, ethvert Hus, ethvert tænkeligt Smuthul blev ransaget, men de forsvundne kom ikke tilbage. Siden den Dag saa man ikke heller gamle Lisbet oftere paa Lønborg.

Man kan nok tænke sig, at Forældrene sørgede saare over denne Hændelse. Baronens ventede i de første fjorten Dage hvert Øjeblik, at Børnene skulde komme tilbage igen; han kunde ikke faa i sit Hoved, at de var borte for bestandig. Da hans Haab omsider svandt, gav han sin Hustru og Svigerinden Skyld for alt. Baronessen fortvivlede. Trine var hendes eneste Barn, med hende havde hun mistet alt hvad der gav hendes Liv Lykke og Glæde.

Paa den Maade gik flere Aar; Tiden mildnede Sorgen i Forældrenes Hjærter, men bragte ikke Glemsel for den. Saa var det en sildig Sommeraften, medens Baronens og Fruens spad-

serede nede i Haven, at der blev en stor Allarm i Gaarden. Avlskarlen kom løbende ned til Tranberg og standsede med det Udraab: „Naadig Herre! Karo er kommen tilbage!“

I Begyndelsen fattede Herremanden ikke, hvad Karlen mente, men i det samme fo'r en stor, graasprængt Hund hen imod ham med en glad Tuden. Det var denne Hund, som Theodor havde afrettet, og som havde været borte lige siden han undveg. Et glad Haab lyste i Fruens Sjæl, hun ansaa Dyret som et Tegn paa, at dens Herre var i Nærheden. Efter at Baronens havde udspurgt Avlskarlen om, naar og fra hvilken Kant Hunden var kommen, lod han alle Gaardens Folk stige til Hest red selv i Spidsen for dem, og derpaa gik det i strygende Fart af Sted ud i Heden, for om muligt at komme paa Spor efter Flygtningen. Herremanden anførte den ene Halvdelen og tog Vejen sønder paa, ned ad Vostrup og Transbøl til; den anden Afdeling blev anført af en gammel, afskediget Trompeter, der fik Naadsensbrød paa Lønborg, og tog Vejen over til Tarm og Skjernaa. Karo fulgte med den sidste Hob som Vejviser.

Det var bleven Nat, Maanen skinde, Luften var endnu varm af den forrige Dags Hede, Blomsterne bøjede deres bøjede Hoveder og drak af den faldne Dug. Det var ikke muligt at se ti Skridt forud, saa tyk var Dampen, som osede op fra Mark og Mose. Rørdrummen sang nede i Sivene ved Skjernaa, men ingen anden Lyd afbrød Nattens Stilhed.

I en Hulvej, paa den anden Side Tarm, laa fire bredskuldrede Mænd, i Færd med at holde Aftensmaaltid. De havde nyligen slagtet et Lam og stegt det ved en Tørveild, som endnu funkede foran dem i mørkerøde Emmer. Samtalen mellem disse Mennesker, naar de gjorde et Ophold i Maaltidet, lod i et fremmed Sprog, udtalt med egne Strubetoner og ledsaget af heftige Haandbevægelser. Da Maaltidet var endt, pakkede de Resten af Stegen ned i en stor Tværpose, tog hver sin Lerpibe frem, stoppede og tændte den, og strakte sig derefter magelig ud paa Jorden. En Tid forløb, hvori der ikke blev talt noget, enhver var overladt til sine egne Betragtninger. Pludseligt lød Hundeglam i Nærheden, Mændene spidsede Øren, hævdede Hovedet og for af Sted, ud i Heden; men Forfølgerne var i Hælene paa dem, den gamle Trompeter havde set dem, idet de flygtede; han indhæntede en af Mændene. Den ubekendtes Hænder blev bundne, Hundens Tuden tilkendegav, at de havde faaet fat paa den, de søgte. Deres Fange blev løftet op paa Hesten, og der efter gik det over Stok og Sten tilbage til Lønborg.

Baronen var allerede kommen hjem og lod Fangen føre ind for sig. Det var et ungt Menneske, men kulsort, krøllet Haar og et Par fyrige Øjne. Det vilde være vanskeligt at tænke sig en smukkere Figur end den, der her viste sig i en grov Klædning, sammensyet af Faareskind og uldne Pjalter.

Tranberg studsede, han betragtede Fangen stift og stirrende, som om han ikke troede sine egne Øjne. Fruen kastede blot et Blik paa ham og udstødte derefter et Skrig. Det var Theodor, som stod for dem. Han holdt sig tilbage ved Døren og svarede ikke paa Baronens gentagne Spørgsmaal; hans Øjne var heftede paa Gulvet, og naar han saa i Vejret, fo'r de hurtigt og sky om i Værelset, Forgæves gentog Baron sine Spørgsmaal om Trine, Theodor bed Læberne sammen og tav. Endelig gik Baronessen hen til ham, lagde sin Haand paa hans Arm og udbrød blidt og bønligt:

„Hvorfor tier du? Hvor er Trine? Tal, min Søn! Jeg beder Dig saa mindelig derom.”

Han saa lidt op paa hende, rystede med Hovedet og svarede ikke.

„Theodor!” vedblev hun grædende. „Er det paa den Maade, Du gengælder dine Plejeforeldres Kærlighed? Ser Du ikke min Angst? Hvor er min Datter?”

Denne bønne og bløde Røst syntes at vække ham; han hævede det bøjede Hoved, betragtede Baronessen med sine store, straalende Øjne og udbrød:

„Trine? Jeg ved intet om hende, jeg gaar min egen Vej, uden at se efter andre.”

„Og hvor har Du drevet om i den lange Tid, Du var borte?” spurgte Tranberg. „Hvorfor løb Du fra os?”

„Fordi jeg ikke havde Lyst til at blive her længer!” mumlede han sagte og sank tilbage i den forrige Tavshed.

„Godt, Dreng, godt!” skreg Herremanden forbitret. „Jeg skal lære Dig at tale. I Morgen fører jeg Dig til Arresten i Ringkjøbing og overgiver Dig i Politets Hænder.”

Han ringede og gav Trompeteren, som holdt Vagt udenfor Døren, Ordre til at binde og føre Fangen op i Taarnkammeret. „Der kan Du sidde i Nat, dit Afskum!” raabte han efter Theodor, „og betænk Dig paa, hvad Du synes bedst om, enten frivillig at tilstaa, hvor min Datter er bleven af, eller ogsaa at føres til Tyvehullet i Ringkjøbing i Morgen — Du har Valget.”

Fangen kastede et bønfuldende Blik over til Baronessen; derpaa lod han sig føre bort, uden at mæle et Ord.

Samme Nat kunde Lønborg Folk have set en hvidklædt Skikkelse, med en Lygte i Haanden, forsvinde ved Opgangen til Taarnet. Det var Fru Tranberg, der vilde gøre endnu et Forsøg paa at røre det unge Menneskes Hjerte. Da hun kom ind i Taarnet, var Theodor forsvunden. Forgæves lyste hun rundt omkring for sig med Lygten og vilde forlade Kammeret igen, da hendes Blik hændelsevis faldt henpaa Vinduet. En mørk Figur sad oppe i Karmen. Theodor havde befriet sig fra Baandene, bøjet to af Jærnstængerne til Side og var i Færd med at krybe igennem Hullet, da Baronessen aabnede Taarn døren og traadte ind.

„Theodor!” udbrød hun med bævendende Stemme. „Hvad gør Du? Jeg kom jo for at befri Dig.”

„Jeg har gjort det selv,” svarede han, og begyndte igen at løse en Jærnstang, der endnu hindrede ham fra at komme ud. Jærnet gav efter for hans kraftige Tag og faldt ned i Taarnet.

„Og mit Barn? Hvor har Du gjort af det? Svar mig, Dreng!” skreg Baronessen i frygtelig Angst. „Theodor! Hører Du ikke? Hvor er Trine?”

Han syntes at betænke sig paa Svar, en blidere Følelse fik pludselig Magt over ham; han bøjede sig tilbage i Hullet og hviskede: „Frygt ikke. Du gode Kvinde! Trine har det godt, hun savner intet.”

Det var hans sidste Ord. Han krøb ud, og en dump Lyd lød nede over Gaarden, som naar et tungt Legeme falder fra en betydelig Højde. Baronessen vendte fortvivlet tilbage til sit Værelse.

Næste Morgen var Fangen borte, ingen kunde begribe, hvorledes han var kommen ned fra Vinduet, det sad saa højt i Vejret, og under det var Gaarden brolagt med skarpe Kampesten.

* * *

Der forløb flere Aar, i hvilke man ikke hørte noget om de to forsvundne. Sorg og Længsel nedbrød efterhaan-

den den stakkels Moders Helbred.

Ogsaa Herremanden bar et synligt Præg af Græmmelse; hans Haar blev graat og han ældedes før Tiden. Forgæves tyede de til Lægerne; de havde ingen Recept for denne Sygdom. Hjemmet blev dem forhadet, og naar de tog ud til deres Venner, mindede Synet af Børn dem blot om, hvad de havde mistet.

Saaledes kørte de en Aften hjem fra en Herregaard, hvor de havde tilbragt nogle Dage. Det var Efteraar, Lyngen stod fuld af Blomster, og Vinden peb kold og skærende ind fra Havet. Baronens fandt Egnen ubehagelig, han var i tungt Humør og stirrede tavs og mørk hen for sig. Langt nede paa Vejen kom en Klynge Mænd gaaende imod dem. I korte Mellemrum udstødte de nogle langtrukne og sørgmodige Toner. Deres pludselige Komme og den sølsomme Maade, de afbrød Ørkenens Stilhed paa, interesserede Tranberg; han lod Vognen holde for at tage Skaren nøjere i Øjesyn.

Det var Folk, som syntes at passe til Stedet og Egnen, hvor de viste sig; deres Haar var mørkt, Trækkene markerede, Hudfarven gulbrun. De kunde vel være henved en Snes i Tallet; de mellemste i Klyngen bar paa Skuldrene en stor Kasse, indviklet i et Hestedækket, og der maatte uden Tvivl være noget sjældent paa Færde mellem dem, det antydede deres afmaalte Gang og det sørgmodige Udtryk i de vilde og barske Aasyn. Foran red en ung Mand paa en skindmager Hest; han havde en stor, hvid Stav i den ene Haand og ledede sit Dyr med den anden.

Medens Tranbergs og hans Frues Opmærksomhed var rettet paa Skaren, gik en gulbleg, rynket Kvinde ud af den, traadte hen til Vognen, og udbrød med en hul og rystende Stemme: „Stig ned, Mand! og tag din Kvinde i Haanden, saa skal jeg vise jer, hvad I længes efter at se.”

Overraskelse og Skræk betog Ægteparret. Der laa noget i den kolde og bydende Tone, hvormed den gamle Kone talte, som forberedte dem paa noget sørgeligt. De steg ned af Vognen og fulgte den gamle. Hun gik hen imod Mændene, der havde sat deres Kasse ned paa Jorden; derpaa vendte hun sig om mod Anføreren:

„Se en Gang op, bitte Søn!” sagde hun, „her er nogen, Du kender!”

Manden hævede sit Hoved; Baronessen fo'r forskrækket tilbage — hendes Øjne mødte Theodors.

„Kom nærmere!” raabte den gamle og traadte hen til Kassen. Hun slog Dækket til Side og aabnede Laaget; bag dette laa en ung Kvinde, indsvøbt i et grovt, men rent Lagen, pyntet med Gulevis og Timian.

Baronessen blegnede ved at betragte Ligets indfaldne Ansigt — disse Træk kunde hun umuligt tage fejl af, de stod indgravede i hendes Hjerte. Hun udstødte et skærende Skrig: „Trine! mit eneste, mit tabte Barn!” — Moderen gensaa sin Datter.

Det var et rystende Skue, der her fremstillede sig. Hedemændenes sørgmodige Udtryk, Moderens Forsvivlelse, Mandens lydelige Graad, og Theodor, som bøjede sig ned over Hesten for at skjule sit Ansigt, alt var Lidelse og Smerte; alene den gamle Lisbet stod tilsyneladende kold og ligegyldig ved Ligets Hoved. Hun støttede sig til sin Stav; hendes lange, hvide Haarlokker og pjaltede Klædning, bevægede af Stormen, fløj vidt omkring hende.

„Saaledes skulde jeg genfinde hende!” udbrød endelig Baronessen og hævede sit Hoved op fra Liget. „Saaledes skulde det opfyldes, hvad Du Ulykkesfugl spaaede ved mit Barns Fødsel!”

„Det er opfyldt!” svarede Heksen. „Din Datter var Dronning for et stort Folk!”

„Hvad mener hun?” spurgte Tranberg. „Forklar Dig, Kvinde!”

„Se hen for Dig!” vedblev den gamle. Ham, du kalder Theodor, er den største og fornemste af alle her. Hans Fader var Konge for de ægte Rotvælskere; jeres Datter blev hans Hustru, hun var vor Konges Dronning. Hun har haft det godt hos ham, men Lyngen og Heden er strengt at bo i, Jeres Folk kan ikke trives herude — derfor maatte hun af Sted. Lad os nu i Fred, vi maa jorde den døde.”

Hun lukkede Laaget over Liget, vikiede Dækket omkring Kassen, og Mændene løfte den igen op paa deres Skuldre, for at fortsætte deres afbrudte Vandring op imod Kirkegaarden.

Tranberg søgte at standse dem, han vilde have, at hans Datter skulde føres op til Lønborg og bisættes i Familiegravelsen, men Taternes mørke og fjendtlige Blikke sagde ham tydelig, hvor unyttig denne Paastand var. Han gik da hen til Theodor og bad ham komme op paa Lønborg, naar han vendte tilbage. Denne nikke stilltende med Hovedet, gav Mændene et Tegn, og hele Skaren satte sig atter i Bevægelse. Sidst i Rækken gik en Hund med ludende Hoved og nedhængende Hale; den skelede saa smaat hen mod Herremanden, da den kom forbi ham, men gav for Resten intet Tegn paa, at den genkendte ham. Det var Karo.

Familien drog tilbage til Lønborg og ventede den næste Dag forgæves paa Theodor. Enten det nu var Frygt for Straf eller han havde andre Grunde, nok er det, han kom ikke.

Næste Morgen laa i Enden af Egved Kirkegaard en frisk opkastet Jordhøj, beplantet med Blomster fra Heden. Det var Dronningens Grav. I mange Aar blev den pyntet og vedligeholdt, uden at nogen vidste, hvem der gjorde det. Efter den Tid mærkede man ikke synderligt til Taterfolkene i denne Egn, men Sagnet om Dronningen har vedligeholdt sig og skal staa beskrevet i Gaardens gamle Papirer.

En Maaned efter de her fortalte Begivenheder bar de et Lig ned i Tranbergs Familiegravelse. Det var Baronessen.

Medlemmer som staar i Begreb med at flytte kan lette Bladets Besørgelse meget ved at meddele Postbudet hvor han flytter hen. For det første underretter Postvæsenet os da om Adresse Forandringen, og ligeledes vil det næste Blad, som muligvis kommer til den gamle Adresse, blive eftersendt.

* * *

Vi modtager undertiden Meddelelse fra Medlemmer, der ikke har modtaget Bladet. I saadanne Tilfælde gjør vi paa Kontoret alt for at spore Fejlen. Undertiden har Adressen været fejl, og den bliver da rettet; det bades imidlertid erindret, at ogsaa Postvæsenet kan begaa Fejl, og at Blad gaar tabt. Det kan ikke gentages for ofte, at den gamle saavel som den nye Adresse maa indsendes her til Kontoret.

* * *

Vi erindrer atter Sekretærer saavel som Medlemmer om, at Adresseforandringer til Bladet absolut maa være forsynede med baade den gamle og den nye Adresse. I modsat Fald ser Over-Sekretæren sig nødsaget til at tilbagevende Navnelister til Sekretærene for at faa dem udfyldte med de tidligere Adresser. Der er i hundrevis af Navne af samme Slags, og hvis man skal gætte sig til den tidligere Adresse kan man nemt forandre Adresse til det forkerte Medlem, hvorved der bliver to Fejler paa Listen i Stedet for at rette en.

RESOLUTION.

Stockton, Cal., 19. Nov. 1916.

I Anledning af Broder Alfred Johansens dødelige Afgang den 7 November 1916 vedtog Stockton Loge Nr. 226 ved sit Møde den 18de Nov., at vor Loge dybt beklager Tabet af et godt Medlem og at Logens Charter bliver draperet i 30 Dage og at vor Loge herved bevidner Afdødes Slægtninge vor dybeste Sympathi og Deltagelse.

Stockton, 18 Nov. 1916.
A. J. ANDERSEN, Sekretær.
R. P. NELSON, President.

RESOLUTION.

Omaha, Neb., Nov. 1916.

I Anledning af, at vor Broder Frederik W. Hansen afgik ved Døden den 26 Oktober 1916 er det ved Mødet den 21 Nov. 1916 vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof i et Tidsrum af 30 Dage, at vi til vor afdøde Broders Familie bevidner vor udelte Sympati i deres Sorg, at denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i D. B. S. Blad og en Afskrift af samme tilstilles vor afdøde Broders efterladte Familie.

Paa D. B. S. Loge Nr. 1's Vegne.
THORWALD HANSEN, President.
HARALD NORDHEIM, Sekretær.

RESOLUTION

Omaha, Neb., Nov., 1916.

I Anledning af, at vor Broder Laust Thomsen afgik ved Døden den 4 Nov. 1916 er det ved Mødet den 21 Nov. 1916 vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder, og at vil til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof i et Tidsrum af 30 Dage, at vi til vor afdøde Broders Familie bevidner vor udelte Sympati i deres Sorg, at denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i D. B. S. Blad og en Afskrift af samme tilstilles vor afdøde Broders efterladte Familie.

Paa D. B. S. Loge Nr. 1's Vegne.
THORWALD HANSEN, President.
HARALD NORDHEIM, Sekretær.

RESOLUTION.

Derby, Conn., 18de November 1916.

I Anledning af at Broder Mads S. Kyed afgik ved Døden den 8de November 1916 vedtog Logen Nr. 41 følgende Resolution:

Logen beklager Tabet af et af sine Medlemmer. Ligeledes udtaler Logen sin dybtfølte Sympathi for afdøde Broders Hustru og Børn i deres Sorg; vedtaget at Logens Charter beklædes med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage. Denne Resolution indføres i Logens Protokol samt indrykkes i D. B. S. Maanedssblad og en opi tilsendes afdøde Broders Hustru. Paa Loge Nr. 41's Vegne.

H. C. WULFF, President.
C. L. FEIFFER, Sekretær.

RESOLUTION.

Omaha, Neb., Nov. 1916.

I Anledning af, at vor Broder And. P. Brostrup afgik ved Døden den 21. Nov., 1916 er det ved Mødet samme Dag vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof i et Tidsrum af 30 Dage, at vi til vor afdøde Broders Familie bevidner vor udelte Sympati i deres Sorg, at denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i D. B. S. Blad og en Afskrift af samme tilstilles vor afdøde Broders efterladte Familie.

Paa D. B. S. Loge Nr. 1's Vegne.
THORWALD HANSEN, President.
HARALD NORDHEIM, Sekretær.

OMAHA, NEB. DANSK ARBEJDSANVISNINGS- KONTOR.

Omaha's D. B. S. Loger har Arbejdsanvisnings Kontor for tilrejsende Landsmænd og Brødre af Brodersamfundet.

Arbejdsgivere kan ogsaa henvende sig her for at erholde Arbejdere.

For nærmere Oplysninger henvender man sig i M. M. Backs Cigarforretning, 1607 Leavenworth St.

ENHVER DANSK MAND

BØR TILHØRE D. B. S.